

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ ВРАНЦІ.

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок Ч. 16. II. ПОВ.
Телефон Редакції й Адм.: 223-41
Телефон Друкарні 223-28
Адреса для телегр.: Діло Львів
Коато: П. К. О. Львів 504.000.
Банку Чеських Лєвон.
Прага „Діло“.
Рукописи не звертаємо.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно (з книжкою) 5.00 злот.
Чвертьрічно 15.00 „
Піврічно 30.00 „
Річно 60.00 „
В АМЕРИЦІ 1.50 ДОЛ. у ЧЕ-
ХОСЛОВАЧЧИНІ 30 КОР. Ч.
У ВСІХ ІН. КРАЯХ 7.50 ЗОЛ. П.
ОДИН ПРИМІРНИК 20 СОТ.

ВСІ ТОЧНІ ПЕРЕДПЛАТНИКИ ДІСТАЮТЬ ЩОМІСЯЦЯ БЕЗПЛАТНО КНИЖКУ 6-НИ „ДІЛО“ В ОБЕМІ 10—15 АРКУШІВ ДРУКУ.

Організація арабської партизантки в Палестині.

у північній.

Палестині британськими партизанами командує Абула Асбаг, що боровся проти французів в боротьбі всерабської держави під проводом Фейсала, після брав участь у всіх повстаннях в Сирії та в Палестині.

Кожночасно має Асбаг під своїм проводом коло 400 знаменитих стрільців, що походять з різних арабських країв. Крім того доривочно борється в його загоні коло 2.000 воїнів, нечисло убогих. Все населення разом з жінками і дітьми співділяє з партизанами.

у південній частині КРАЮ

арабська боева акція зводиться до поодиноких терористичних замахів, що їх на власну руку виконує окреме населення; найбільше виноситься там б. турецький вищий старшина Махмед Фамі. Попищо ніяких зорганізованих відді-

лів там нема, але начальний арабський комітет мабуть сподіється, що на півдні боротьба ще розвинеться і навіть перейде кордон Трансйорданії.

У Мешіх б'ються, щоби боротьба не обмала північного Геджасу і Неджду.

АРЕШТУВАЛИ АРАБСЬКОГО ПУБЛІЦИСТА.

З огляду на те, що арабська преса веде кампанію, яка спричинює заворушення, в Антіохії арештували визначного члена арабської національної ліги та директора завішеного часопису „Аруба“ Ібраїма Наккуля, що написав чимало ворожобних статей.

НОВА СУТИЧКА.

У північному Тулькарамі дійшло до сутички між британським і арабським відділом; згинув англійський бунтунний.

Закріплення протикомуністичного пакту.

З Токіо подають: Представник японського міністерства внутрішніх справ заявив на засіданні бюджетової комісії парламенту, що Японія думє скріпити протикомуністичний пакт. На той справі замінують при урядах усіх трьох сигнатарів пакту спеціальних урядовців.

Японський уряд вже порозумівся з Італією і німцями щодо спільних засобів оборони проти більшовизму; на що тему не можна додати ніяких інформацій.

НОВИЙ ЯПОНСЬКИЙ АМБАСАДОР У КИТАЮ.

Як подає „Ніші-Ніші“ японським амбасадором у Китаю іменовано б. посла у Відні Масарі Тамі. Він мешкатиме у Шангаю, не в Пекіні — як це припускали.

В КИТАЮ ВИБУХЛИ ЗАВОРУШЕННЯ?

Японська преса широко описує різні заво-

рушення, що вибухли в Китаю, зокрема в Ганкаві; офіційні джерела не підтверджують цих вісток.

Британський уряд занепокоєний внутрішнім положенням Китаю, тому хоче винутти на обидві сторони, щоби вони скоро замирилися. Англія мабуть нажає своєму амбасадорові спробувати посередництва, яке не пощастило німецькому амбасадорові.

БОІ В КИТАЮ.

Китайська преса повідомляє про поважні бої на півдні від залізничної лінії Тьєнцзи—Пужан. Китайці мабуть знову перейшли ріку Гоато і заатакували крило японської армії.

Тепер японська армія звернеться мабуть на північ, у напрямі Куїтен.

100-тисячна італійська армія відбуде маневри в ЛІБІЇ.

НІКАРАГУА ВИЗНАЛА АНЕКСІЮ АБІСИНІЇ.

Як подає паризький „Експрес-Ен-Сен“ найближчі маневри італійської армії відбудуться в Лівії, недалеко границі Тунісу. Візьме в них участь коло 100.000 війська.

Новий посол Нікарагуї в Італії дон Томас Франческо Медіна зложив дипломатичні повноваження заадресовані до „короля Італії та імператора Абіссинії“.

Мальтійський орден визнав національну Еспанію.

НЕМА БЛОКАДИ МІНОРКИ

Як подає агенція КАП, „суверенний орден мальтійських лицарів“ визнав офіційно еспанську національну армію та замінував своїм лозунгом при ньому почетного кавалера ордену Карлоса Патеріо ді Сесса, який вже обняв свої функції. (Мальтійський орден брав участь у багатьох військових походах, опісля володів по черзі островами Родосом і Мальтою. Тепер він є між-

народною організацією аристократії та служить у першу чергу харитативним цілям).

Британська адміраліція дементує погослоку, немов би англо-французька фльота приступила до блокади Мінорки. Згідно зі заявою міністра Ідена, британські кораблі виступатимуть з репресіями супроти підводних човнів лиш у своїй смузі.

Скільки воєнного матеріалу продає Америка?

За січень цього року Злучені Держави продали воєнного матеріалу вартості 6,700.000 мільйонів доларів, з того Аргентина купила за 1,400.000 доларів, Японія за 538.000 доларів,

Китай за 380.000 доларів.

В тому часі з Америки вивезено літаків вартості 2,300.000 доларів.

Мадярський регент виїхав до Варшави.

Німцями в год. 9. рано відїхав з двірця Біловезького лісом до Варшави през. Мосціцький з данським князем Акселем і з почотом. В год. 9.15 мадлярським поїздом виїхав регент Матіас Ракочі і генералами, мадлярським послом у Варшаві та деякі гості.

Мадлярський міністр закордонних справ Канія прийняв у мадлярському посольстві представників преси та зложив їм заяву на тему польсько-мадлярських взаємин.

Крім відсотків премію за ощадність дає Вам Кооперативний Банк

„ДНІСТЕР“

у Львові, вул. Руська 20, тел. 280-30

за вкладки на ПРЕМІЙНІ КНИЖЕЧКИ

Складаючи щомісячно впродовж року щонайменше зол. 3.— на премійну книжечку, можете одержати крім відсотків ще й нагороду за ощадність у висоті 25 до 100 золотих.

2. БЕРЕЗНЯ Велика Маскарада

Почалося

пропагандою ідеї моральної
потуги...

І
ЛЮТИЛ 1936. РОКУ.

Collegium Maximum львівського університету, вперше наповнила добірна публіка. Бачимо літні польського громадянства міста Львова з князми римської Церкви і знаними аченими та політиками у перших рядах.

На мовниці проф. д-р Станіслав Грабський адумчиво глядає шляхів, якимиб іти Польщі до розквіту. Сучасного лихоліття Польщі годі добачувати — каже він — виключно у господарській і політичній кризі. Ядром лихоліття є криза моральна. Щоби підняти Польщу вверх, слід змагання її підпорядкувати новому ідеалові. Ідеал могутності останеться пустим згуком, коли в краю бушує на кожному кроці комерсик, цей наявний показник і символ матеріального занепаду громадянства. Конструктивним може стати серед теперішньої дійсності змагання до ідеалу ліпшої Польщі. Ліпшою не стане Польща у змаганні до імперіалістичних добичей, до матеріальної тільки сили. Ліпшою не стане вона від боротьби за владу. Нещастям Польщі є надмір людей, які, — не зміснчи найзвичайнішої праці, — мають готові плани політичної її перебудови.

Розквіту Польщі не посує вперед — продовжує проф. Грабський — і не зродить героїзм; прикметний полякам еголзм, чи то індивідуальний чи збірний, чи то класовий, чи теж національний (egoizm narodowy). „Підкреслюю це якраз як польський націоналіст“ — каже з натиском проф. Грабський.

Польща відродиться у блеску, коли змагання свої підпорядкує ідеї боротьби за добро. Ідея ця є незвичайно актуальна і криє в собі завадок перемоги, бо під сучасну пору в світі царює не недостача добра, але абсолютне зло, розвинене на підкладі науки Махкіавелія.

Не є добром, що суперечить законам Божим, що перепинює будові царства Вожого на землі...

Державотворчою силою може стати одиноким:

I. Стосунки декалогу не тільки у приватному житті, але і в публічному. Зокрема у взаєминах з народами повинні мати повне застосування основи, охоплені саме декалогом.

II. Стосунки абсолютної правди і ясности з рішучим викорінюванні забріханости. Всі громадяни Польщі повинні на рівних правах і обов'язках мати змогу явно розвивати своє життя.

III. Стосунки державного будівництва не на злих, а на добрих інстинктах громадян

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ ВРАНЦІ.

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок Ч. 10. II. ПОВ.
Телефон Редакції й Адм.: 229-41
Телефон Друкарні 229-26
Адреса для телегр.: Діло Львів
Кошто: П. К. О. Львів 504-060.
Банку Чеських Лівон.
Прага „Діло“.
Рукописи не повертаємо.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно (з книжкою) 5.00 зол.
Чвертьрічно 15.00 „
Піврічно 30.00 „
Річно 60.00 „
В АМЕРИЦІ 1.50 ДОЛ., у ЧЕ-
ХОСЛОВАЧИНІ 30 КОР. Ч.
У ВСІХ ІН. КРАЯХ 7.50 ЗОЛ. П.
ОДИН ПРИМІРНИК 20 СОТ.

ВСІ ТОЧНІ ПЕРЕДПЛАТНИКИ ДІСТАЮТЬ ЩОМІСЯЦЯ БЕЗПЛАТНО
КНИЖКУ 6-И „ДІЛО“ В ОБЄМІ 10—15 АРКУШІВ ДРУКУ.

Організація арабської партизантки в Палестині.

у північній.

Палестині британськими партизанами командує Абдула Асбаг, що борючись проти французів в обороні всесарабської держави під проводом Фейсала, опісля брав участь у всіх повстаннях у Сирії та в Палестині.

Кожночасно має Асбаг під своїм проводом коло 400 знаменитих стрільців, що походять з різних арабських країв. Крім того доривочно борються в його загоні коло 2.000 вояків, переважно озброєних. Все населення разом з жінками і з дітьми співділяє з партизанами.

у південній частині краю

арабська боева лиція зводиться до поодиноких терористичних замахів, що їх на власну руку виконує озброєне населення; найбільше викинулося там б. турецький вищій старшина Махмед Фамі. Покищо ніяких організованих відді-

лів там нема, але начальний арабський комітет мабуть сподіється, що на півдні боротьба ще розвинеться і навіть перейде кордон Трансйорданії.

У Меші б'ються, щоби боротьба не обидла північного Геджасу і Неджду.

АРЕШТУВАЛИ АРАБСЬКОГО ПУБЛІЦИСТА.

З огляду на те, що арабська преса веде кампанію, яка спричиняє заворушення, в Англії арештували визначного члена арабської національної ліги та директора завішеного часопису „Аруба“ Ібраїма Наккули, що написав чимало ворохобних статей.

НОВА СУТИЧКА.

У північному Тулькарамі дійшло до сутички між британським і арабським відділом; згинув англійський бунчужний.

Закріплення протикомуністичного пакту.

З Токіо подають: Представник японського міністерства внутрішніх справ заявив на засіданні бюджетової комісії парламенту, що Японія думась скріпити протикомуністичний пакт. Для тої справи змінюють при урядах усіх трьох сингнатарів пакту спеціальних урядовців. Японський уряд вже порозумівся з італійським і німецьким щодо спільних засобів оборони проти більшовізму; на що тему не можна додати ніяких інформацій.

НОВИЙ ЯПОНСЬКИЙ АМБАСАДОР У КИТАЮ.

Як подає „Ніші-Ніші“ японським амбасадором в Китаю іменовано б. посла у Відні Масакі Тана. Він мешкатиме у Шангаї, не в Пекіні — як це припускали.

В КИТАЮ ВИБУХЛИ ЗАВОРУШЕННЯ?

Японська преса широко описує різні заво-

рушення, що вибухли в Китаю, зокрема в Ганкаві; офіційні джерела не потверджують цих вісток.

Британський уряд занепокоєний внутрішнім положенням Китаю, тому хоче вплинути на обидві сторони, щоби вони скоро замирилися. Англія мабуть накаже свого амбасадора спробувати посередництва, яке не пощастило німецькому амбасадорові.

БОІ В КИТАЮ.

Китайська преса повідомляє про поважні бої на південь від залізничної лінії Тієнцзи—Пукав. Китайці мабуть знову перейшли ріку Гоато і заатакували крило японської армії.

Тепер японська армія звернеться мабуть на північ, у напрямі Куїтєн.

100-тисячна італійська армія відбуде маневри в Лівії.

НІКАРАГУА ВИЗНАЛА АНЕКСІЮ АБІСИНІ.

Як подає париський „Експельзор“ найбільші маневри італійської армії відбудуться в Лівії, недалеко границі Тунісу. Візьме в них участь коло 100.000 війська.

Мальтійський оупен визнав національну Еспанію.

НЕМА БЬОКАДИ МІНОРКИ

Як подає агенція КАП, „суверенний орден мальтійських лицарів“ визнав офіційно еспанський національний уряд та замінував своїм послом при ньому почесного кавалера ордену маркиза Патеріо ді Сесса, який вже обняв свої функції. (Мальтійський орден брав участь у хрестоносних походах, опісля володів по черзі островами Родосом і Мальтою. Тепер він є між-

народньою організацією аристократів та служить у першу чергу харитативним цілям).

Британська адміраліція дементує погослоку, немов би англо-французька флота приступила до бьокади Мінорки. Згідно зі заявою мін. Ідена, британські кораблі виступатимуть з репресіями супроти підводних човнів лиш у своїй смузі.

Скільки воєнного матеріалу продає Америка?

За січень цього року Злучені Держави продали воєнного матеріалу вартости 6.700.000 міліонів доларів, з того Аргентина купила за 2.400.000 доларів, Японія за 538.000 доларів,

Китай за 380.000 доларів

В тому часі з Америки вивезено літаків вартости 2.300.000 доларів.

Мадярьський регент виїхав до Варшави.

Нині в год. 9. рано відїхав з двірця Білоріж-палади поїздом до Варшави през. Мосціцький з ланським князем Акселем і з почетом. В год. 9.15 найближчим поїздом виїхав регент Герті зі сином і генералами, мадярьським послом у Варшаві та деякі гості.

Мадярьський міністр закордонних справ Канія прийняв у мадярьському посольстві представників преси та зложив їм заяву на тему польсько-мадярьських взаємин.

Крім відсотків премію за ощадність дає Вам Кооперативний Банк

„ДНІСТЕР“

у Львові, вул. Руська 20, тел. 280-50

за вкладки на ПРЕМІЙНІ КНИЖЕЧКИ.

Складаючи щомісячно впродовж року щонайменше зол. 3.— на премійну книжечку, можете одержати крім відсотків ще й нагороду за ощадність у висоті 25 до 100 золотих.

2. БЕРЕЗНЯ Велика Маскарада

Почалося

пропагандою ідеї моральної
потуги...

I.

ЛЮТИЛ 1938. РОКУ.

Collegium Maximum львівського університету, щіверть наповнила добірна публіка. Бачимо зліту польського громадянства міста Львова з чинизми римської Церкви і знаними вченими та політиками у перших рядах.

На мовниці проф. д-р Станіслав Грабський вдумчиво глядає шляхів, якимиб іти Польщі до розквіту. Сучасного лихоліття Польщі годі добаувати — каже він — виключно у господарській і політичній кризі. Ядром лихоліття є криза моральна. Щоби підняти Польщу вверх, слід змагання її підпорядкувати новому ідеалові. Ідеал могучости останеться пустим звуком, коли в краю бушує на кожному кроці комерник, цей наявний показчик і символ матеріального занепаду громадянства. Конструктивним може стати серед теперішньої дійсності змагання до ідеалу ліпшої Польщі. Ліпшою не стане Польща у змаганні до імперіалістичних добичей, до матеріальної тільки сили. Ліпшою не стане вона від боротьби за владу. Недасть Польщі є надмір людей, які, — не змісчи найзвичайнішої праці, — мають готові пляни політичної її перебудови.

Розквіту Польщі не посуне вперед — продовжує проф. Грабський — і не зродить героїв (ху), прикметний полякам егоїзм, чи то індивідуальний чи збірний, чи то класовий, чи теж національний (egoizm narodowy). „Підкреслюю не якраз як польський націоналіст“ — каже з патистком проф. Грабський.

Польща відродиться у блеску, коли змагання свої підпорядкує ідеї боротьби за добро. Ідея ця є незвичайно актуальна і криє в собі завдаток перемоги, бо під сучасну пору в світі царює не недостача добра, але абсолютне зморозинення на підкладі науки Маккіявелія.

Не є добром, що суперечить законам Божим, що перепиняє будові царства Божого на землі...

Державотворчою силою може стати одинок:

I. Стосування декальогу не тільки у приватному житті, але і в публичному. Зокрема у взаєминах з народами повинні мати повне застосування основи, охоплені саме декальогом.

II. Стосування абсолютної правди і ясности при рішучім викорінованні заборіханости. Всі громадяни Польщі повинні на рівних правах і обов'язках мати змогу явно розвивати своє життя.

III. Стосування державного будівництва не на злих, а на добрих інстинктах громадян.

Одна вічна правда — для усіх завіт: PHILIPS RADIO здобуває світ!

Страх і німий послух не є і не можуть бути підставою державного розвитку. Християнська держава не має вбивати індивідуальності і не може бути кастером для громадян. Співпрацює з державою — це не стояти на позір перед владою, а віддавати свою службу державі на засадах вірної совісті. Накази заборони вогни не будують держави. Будують її вірний труд вірних рівноправних громадян.

Потуги матеріальної — при перенаселенні — не зможе Польща аскорі збудувати, але може збудувати потугу моральну, бо серед громадянства є велика зга за добром.

Польща витиснена між безбожництвом СССР і неспокійністю Німеччини, нехай не стане „Христом народів“, але першою серед християнських держав світу.

— Так закінчив проф. Грабський, автор „Лекцій Грабські“ з 31. VII. 1924 та автор теорії про „ліквідацію“ українців до 25-ти літ, — свій реферат на тему „Ідеї християнської держави“ з лютім 1936.

II.

ЛЮТИЙ 1937. зазначився акцією політичною однодумців і товаришів проф. Ст. Грабського, а саме проф. д-ра Е. Ромера, який як шеф „Географічного Інституту лівонського університету“ вважав за можливе кинути свій авторитет на терені політичної гри, викладаючи відомий меморіал про загрозу для польського стану політики на території нашої Батьківщини. Меморіал цей опертий на невірні і неадекватні дані цифрових матеріалів. Меморіал підписали 74 польські громадські установи.

„Матеріали“ проф. Е. Ромера творили основу реферату проф. д-ра Ст. Грабського у Варшаві „про українську небезпеку“. Виявилось, що це було прикладом дискусій з проф. Ст. Грабським у березні 1937.

Хоч на основі джерельних матеріалів і я і проф. д-р В. Кубікович і вик. А. Палій усталили неспівпадіння публікації проф. Е. Ромера з фактичними, а через те й у висновках, проф. Е. Ромер не знав себе зобов'язаним прикладати і відхилити свої помилки, чи бодай згадати про наші застереження. Брошура проф. Е. Ромера творить до сьогодні основу думання східно-галицького (чи тільки його?) польського громадянства в українських справах. Що більше, вона стала вулгарним каменем не тільки під будову резолюцій політичних ач і з'їздів та з'їздів польських організацій, у тому й організації польських комбатантів, не тільки осно-

вою рефератів про „українську небезпеку“ в Гальмі, що їх виготовлюють польські вчені і політики, а йменем, а їх ідеї і пропагатор ідеї стосування деклярому у публічній житті проф. Ст. Грабський, але і фундаментом, на якому поставлено і веде свою акцію спеціальна організація „Секретаріат Порозуміння“ польських громадських установ“ з осідком у Львові.

І знову серед організаторів і мегерів „Секретаріату Порозуміння“, серед його прелесентів і пропагаторів його ідеї подібуємо проф. Ст. Грабського, хоч перші прилюдно подані напрямні Секретаріату були яскравим запереченням ідеї, що їх перел роком пропагував (словом) проф. Грабський.

Протипольський підхід деяких зорганізованих кол польського громадянства стає явним дійсністю. Протипольський нагітка ведеться на шпальтах не тільки „жовтої“ чи „червоної“ преси, але й органів польських ліберальних кол, за нечисленними винятками, при „достойній мовчанні“ консервативно-католицьких „Часу“, „дбайливих за „добрі обичаї“ серед польського громадянства „Матеріали“ проф. Е. Ромера розбудовує не тільки відомий „КП“ та інші йому подібні газети, але й новозаснований орган посла Войцеховського „Воля і Чин“. Черпає він жакливі відомості в українській справі не тільки в власних концепціях, але і з „революційної“ преси „староруської“, „Землі і Воли“ та „Руського Голосу“, яких атракційну і „революційну“ вартість вперше зауважила та експлуатує „Воля і Чин“.

III.

ЛЮТИЙ 1938. у ступіневім ході подій родить нечуваній у своїм тоні і змісті виступ яосла Войцеховського проти нашої Церкви, нашого духовенства і нашого Владика. Голі міркувати, щоб діяти тієї міри, що посол Войцеховський, улаві жертвою неспівформованості. Як сиваліфікував би у такому випадку проф. Ст. Грабський його виступ, в аспекті пропагованих ним ідеї „ліпшої Польщі“. Ідеї стосування деклярому і в публічній житті?

Але залишимо це! Адже ми не найвні діти! Певне є, що такий виступ, такої питомості аати не може досягти Князь нашої Церкви і почет підчинених його Брархії.

Виступ цей унаслідкує зродити єдино ще сильніше сивентування тих національних сил, які борються за беззаперечне — бо природне — право українського народу на свободний розвиток його життя.

Сен. Юліян Павляковський.
Жегестів-Живець, у лютім 1938.

Найпильніша річ — чекати.

(Від нашого кореспондента.)

Женева, 5. лютого 1938.

Таке гасло проголосила Франко-англійська дипломатія в Женеві. Це значить, що всі пов'язані справи, порушені за останню сесію, відкладаються до осенньої сесії Ради Ліги Націй у жовтні, що сам розвиток політичних подій в Європі розв'язує питання, які в Женеві розв'язати не вдалося. Проте теза не минала цілком марно, вона дала досить пластичний образ міждержавних відносин не лише в Європі, але почасти й у цілому світі. Вона дала також нагоду подібною державам зазначити своє становище спроти головної події сучасного політичного життя та спроти змагань окремих груп великих держав. Найбільше розчарувань принесла минала сесія Ради Ліги, розуміється, тин державам, які сподівалися перейти в Женеві свої виразно зазначені справи: Московщині, Китаю та червоній Іспанії з їх нечисленними сателітами.

Представники Франції й Англії пробули до Женеві з приготуванням плану зробити все, щоб не зробити нічого і не зати, зробити щось іншим. Це уважали у Парижі й Лондоні найкращим засобом, щоб не завадити остаточно захитаної будови Ліги, втримати її як засіб міжнародної політики, якого не можна використати тепер, але може використати використати пізніше. Реформу Ліги захитали великодержави не

важкую за можливу, бо це не приєдналоб держав, які Женеву покинули, але моглоб спонукати Москву, Китай та Мексику поїхати до Женеві. Менш-ж, так звані нейтральні держави відмовилися покинути тим, що зазначили свою рішучість не брати участі в жодних спільних. Параграфу XVI. ще не поховано, але що він фактично не існує — про це нема вже злоч думок.

Для тактики Франції та Великобританії дуже характеристичне, що міністри цих держав, виглашючи свої декларативні промови, негайно після відкритої сесії, обтрусили, так мовлячи, женецьким пил із своїх черевників, тоді, як Літійон засів мазати разом із Швейцарією та Світом при сесії XXVIII. Комітеті боювати XVI параграфу, проти нападів нейтральних держав. Але саме спроти західних великодержав, щоб сиваліфікувати цей параграф та намагалися московської делегації, щоб його сиваліфікувати й загострити, причинилися до того, що багато малих держав стало нейтральним. Через те минала сесія Ради Ліги здебільше справляла поворотним дивком у відносинах між великими і малими державами в Європі. Шквато також, що відомішість виступів проти „сизийшого“ параграфу в Комітеті п. Горже, представників Швейцарії, єдиної держави в Європі, що коментується розмірною нейтральністю, хоч й

властиво обіцяно навіть абсолютну перевагу нейтральності, коли вона проти XVI параграфу виступати не буде. Але засадничість і добродію прикметою швейцарської влади, фетальний уряд не уважав за гілне покинути ініціативи, разом з якими він почав боротьбу проти участі малих держав у сиваліфіках, що їх малий переводили великі держави. До тогож Комітет, як орган лорадчий, не міг винести абсолютної нейтральності Швейцарії. Небагато малий дішалося й на те, що це зробили. Раза осени, де представництво Москви та її сиваліфіків спротивилося би швейцарській нейтральності, боючись, що така нейтральність може бути прикладом і для інших держав.

Шквато також і становище американських держав, які не зв'язуючи на опір Злучених Держав, втягаються все більше у круги загально-

ВЖЕ ВСІ ВОРОБЦІ
ЗНАЮТЬ
ЩО ПАСТА

ЕЛЕГАНТ

А НАЙЛІПША

світової політики. Мексика підтримує в Женеві як і поза нею, політику більшовицької Росії та Москви. До цієї політики починає схилитися в останній часі і Колумбія. На становище Аргентини, назгал противосовське, впливають заходи, щоб ариноважити геґемонію Західних держав англійськими впливами в Південній Америці. Вона також, як і Чилі та Перу, боронить універсальності Ліги, побоюючись, щоб вона не стала знаряддям московської політики. Але проти XVI параграфу американські републіки виступають менш рішуче, ніж малі європейські держави.

По промовах представників Китаю, СССР, Ірану, Туреччини, Колумбії, Чилі, Канади, більшовицької Іспанії, Мексики, Греції, Болгарії, Франції, Нової Зеландії, Швейції, Великобританії і Бельгії апропонував лорд Кренборн резолюцію для Ради, що обмежувалась лише відстом поглядів різних членів Комітету та пропонує Раді уважно розглянути представлений документи. До тогож часу роботу Комітету відкладено.

Так само нерішуче випала власність і резолюція на користь Китаю, на шій московському урядові залежало мабуть не менше, ніж китайському, а саме державам пропонують, не винести ніякої нагоди досліджувати, радимо а іншими державами, чи є які засоби, які моглиб причинитися до справляння розколу в конфлікті. Резолюція ця, спроти якої Великий Ку згодом свої застереження, була спрва, асиль допровадити до розвитку Літійон. Хоч резолюція, що можна розуміти дуже різно, але в Москві апропонує її досить спрва як небажання Англії та Франції вступити в англійський конфлікт. Женевський кореспондент „Ізвестій“ писав у числі з 1. и. м. що резолюція ця мала бути значно гострішою, бо відомішість в Женеві, ідеї побіжна негайно запитати Швейцарію, яка має бути тактика Західу, Іспанії та Китаю. І розсудити до цієї резолюції, але згодом обіцянки не дотримали.

Також із Парижа дали в Женеві до зрозуміння, що треба бути в китайській справі дуже обережними, бо в лютім чи березні Мунго має не лише післати прохання сил до Естонії, але й власти на Туніс. Тому Французька та ан-

гайська фльота не може ангажуватись на Далекому Сході, а повинна стерегти Середземного Моря... Італійський маневр залучення мав успіх — так скаржиться дописувач московського офіційного. В дійсності ці чутки про воєнні наміри Італії поширювали самі московські агенти та москвофільська преса Франції зовсім не з метою залякати Францію, а збільшити напруження між західними й націоналістичними великодержавами. Але бажаного вислід очевидно не отримали. Не залюбки в Жеріні вікно і широко рекламовані повідомлення про зосередження нових московських сил на міжжурських кордоні. Союзників для можливої збройної авантюри на Далекому Сході в Жеріні Литвінов не здобув.

М. Данько.

Коломийський „Сокіл“ розв'язаний.

Рішенням коломийського старства з 7. лютого ц. р. завішено оце вже вдруге Т-но „Сокіл“ у Коломиї. Як причину завішення подано: „brak działalności politycznej i organizowania wyjazdów demonstracyjnych, o podłożu politycznym, szczególnie separatyzmu narodowościowego oraz notoryczne nieposłowność do obowiązujących ustaw i przepisów“.

Вперше завішено „Сокіл“ 11. листопада минулого року і щойно по двох місяцях дозволено на дальшу його діяльність. Слід зазначити, що „Сокіл“ гуртував усю українську молодь у Коломиї і розвивав живу діяльність, зокрема спортову, по думці статуту.

По завішенні читальні „Просвіти“ ім. Скобелі не друге товариство, в якому гуртувалася молодь Коломиї і яку позбавлено таким чином змоги працювати в рідній установі.

Проти рішення старства внесено негайно скарги до воєвідського уряду. Про вислід відшкодування повідомимо.

ВЖЕ ПОЯВИЛАСЯ У ПРОДАЖІ II-ГА ЧАСТИНА СЛІДІВ СЕНІОРА УКРАЇНСЬКИХ ДІЯЧІВ Д-РА КОСТА ЛЕВИЦЬКОГО

під наг.

УКРАЇНСЬКІ ПОЛІТИКИ

СІЛЬВЕТТИ НАШИХ ПОСЛІВ І ПОЛІТИЧНИХ ДІЯЧІВ 27 портретів.

КНИЖКА КОШТУЄ ТІЛЬКИ ЗОЛ. 1.20. З ПЕРЕС. 1.50. ЗАМОВЛЯТИ: ДІЛО, ЛЬВІВ, РИНОК 10, II.

Хто не має I-ї частини, нахай замовить скоро, бо насклад вичерпується. Ціна I-ї частини теж зол. 1.20. з пересилкою зол. 1.50.

ГАНС ЗАЙФЕРТ

Телефон дзвонить.

Джекс Ферріє, славний криміналістичний письменник, якого романи розходилися по цілому світі, закурих нову папіроску. Опісля перечекає ще раз щойно написаний розділ. Безсподівано, він удався йому зовсім добре! Він знаменито потрапив напружити зацікавлення і перекласти акцію до її кульмінаційної точки.

— Фокс знову сперся. На його устах грає задоволений усміх. На дворі дощ тарабанить озлоблено об шибки. Нараз задзвонив телефон. Він жив слухав, назвав своє ім'я і слухав. Минуло дві, три секунди, і нараз напісаний жіночий голос, що кликав тоном найбільшого переляку, дійшов до нього...

Нараз задзвонив телефон. Ферріє зжухнувся. „Образливий випадок“ — подумав розбавляючи, узяв слухавку та назвав себе прізвищем. Шум миттєво дохотив до його вуха, опісля почув жіночий голос, що з жахом кликав: „Ритуйте мене, містер Ферріє!“

Що це було? Вхопився за голову. Чи нерви розірвалися йому збитки? Алеж ні — ще раз, разом іше голосніше, кликав голос: — „Поможіть мені, містер Ферріє!“ Щойно тепер вернулася до нього зникаюча відвага.

— Хто там говорить? — спитав він скоро. — Анна Вікерс, Блюберрі Стріт 18! — відповіла голос у телефоні.

— Чомуж ви не кличете поліції, коли ви в небезпечі?

— Я не хотіла, щоб у це вмішувалася поліція. Це дуже дразлива справа. А я маю таке безпечне довіря до вас, містер Ферріє.

— Так? Отжеж ви мене знаєте?

— Я читала ваші книжки. Ах, ви такі мудрі,

УВАГА!

Може бракнути льосів в „Надії“

З приводу величезного попиту на щасливі льоси, яких запас уже вичерпується. Отже кожний, хто хоче набутися льосів I-ї класи, повинен це зробити якнайскоріше, а всіх дотеперішніх клієнтів просимо ласкаво негайно викупити відложені для них льоси.

ТЯГНЕННЯ ВЖЕ 17. Ц. М.

НЕЗМІННО ЩАСЛИВА КОЛЕКТУРА

„НАДІЯ“

ЛЬВІВ, вул. ЛЕГІОНІВ Ч. 11.

Свято у XX. роковини самоїтиності України в Римі.

З римських подорожників — „Іль Джорнале д'Італія“ (2. II. 1938 р.) і „Іль Попольо ді Рома“ (1. II. 1938 р.) — довідаємося, що заходом гуртка українських студентів у Римі відбулось у домі студентів-чужинців „Гуф“ свято у XX-ті роковини проголошення самоїтиності України. На святі були присутні: академік-професор Ферруччіо Ферраці, посол Еріко Інсаба то, зі секретаріату студ. організації „Гуф“ Домініко Фаббрі, о. архимандрит Д. Ткачук Ч. С. В. В., генер. секретар о. Заячківський, проф. Е. Опацький та ін. Крім цього прибуло багато представників амбасад і посольств, м. ін. від японської та литовської. Сала студентської домівки була заповнена вщерть українцями, що живуть у Римі, та чужинцями.

Свято отворив Д. Фаббрі, підкреслюючи між іншим велику симпатію італійського народу до українського. Др М. Турчанович корот-

ко засував значення самоїтиності України, що булаб заборолом на сході Європи проти наварської Азії. Пос. Е. Інсаба згадав деякі цікаві епізоди боротьби за самоїтиність України. Говорив і д-р Дж. Тревізанно, подаючи докази за призначення між народами українським та італійським. Говорив теж проф. Опацький.

При кінці свята бурю оплесків викликали читання привітальних телеграм, що їх вислано від студентів-українців у Римі до Муссоліні до міністра Чіана та до секретаря партії Стараче.

Це свято пройшло дуже поважно, святочно, серед загального ентузіазму.

Широкий звіт із цього свята подає римський часопис „Рома Фашіста“ з 3. II. з двома світлинами: одна саме свято в домі студентів і друга — поклон українців Невідомому Воєнному.

В обороні Церкви та її Голови.

ЗАЯВА ДУХОВЕНСТВА ПЕРЕГІНСЬКОГО ДЕКАНАТУ.

Зібрані на спеціальній конференції священники перегінського деканату протестують проти небувалого нападу на українську Церкву та на Митрополита Андрея і складають заяву любови та довіри бажуючи при цьому Владиці си перебути такі важкі для Церкви і Народу таси.

ВІДПОВІД ГРОМАДЯНСТВА ЖОВКІВЩИНИ.

Громадянство Жовківщини вислало таке листування до Експ. Митрополита:

„Вістка про несприятливий виступ одного посла на бюджетовій комісії союму проти Князя нашої Церкви та її прав сильно вразила та схвилювала ціле українське громадянство Жовківщини. У відповідь на прилюдну атаку ми прилюдно заявляємо, що ми є горді зі своєї

містер Ферріє. Лише ви можете мені допомогти. Але, прошу, приходіть скоро!

Містер Ферріє не був такий пустий, як це здавалося сам зазначував. А все-ж чимало схвальновало йому те, що чужа жінка, що читала його книжки, просить в нього помічі і він кликає скоро:

— Зараз приходжу!

— Стократно дякую, містер! — говорила голос. — Я знала, що ви не відмовите мені своєї помічі. Анна Вікерс, Блюберрі Стріт 18. Не забувайте цього!

Він вже був на ногах, на всякий випадок забрав зі собою револьвер і яких дві хвилини пізніше вийшов зі свого мешкання. Надоліні покликав таксіку — витягати свій власний віз з гаражу уважав за марнування часу, — сказав шоферові адресу „Блюберрі Стріт 18, якнайшвидше!“ і пірнув у своє сидіння. Коли віз ніс його до цілі, різкі здогади про пригоду, яка чекала його, перехрещувалися в його уяві. Його фантазія почала працювати і змальовувала йому принагідні образи, в якому він, Джекс Ферріє грав роллю виводника покриджених, гарних жінок, якої не один йому позаздрив би.

— Число 18. ми на місці — заявив шофер, збудивши письменника з його мрій. Він вискочив з воза, заплатив і розгубленим кроком вступив до дому. Був не гарний комірний дім з вісімдесяти років, як не він оцінив на перший погляд. Чуд, як серце йому бється, коли ступав по сходах. На сідлих дверях блистіла мосяжна вивіска М. П. Вікерс. Коли задзвонив, вийшла дівчина і спитала, чого собі бажає.

— Пані запросила мене до себе! — сказав та ледя дівчині свою візитівку. Вона відійшла і по кількох хвилинах вернулася.

— Пані просить!

Крізь темний коридор він увійшов за дівчиною до якоїсь стародавньої кімнати, де сиділа занята ручною роботою сивоволоса дама. Вона тегким кивом відповіла на його привіт, попросила його сідати і запитала чемно:

— Що спроваджує вас до мене, містер, коли не помилюсь, Ферріє...

На таке прийняття Джекс Ферріє не був приготований.

— Ласкава пані, — почав він поводити, уклінившись — ви заявили мені честь чверть години тому покликати мене до себе, щоб попросити моєї помічі. Ось і зголошуєся до ваших послуг.

Стара дама глянула на нього з безмірним здивуванням.

— Я вас кликала і просила помічі? Це мусить бути якась помилка!

— Але чи я маю честь говорити з паненою Анною Вікерс? — спитав Джекс Ферріє.

— Очевидно. Це я. Але я не розумію, про що ви говорите. Чи ви не схочете мені дещо пояснити?

Він безпорадно промирился:

— Алеж пригадайте собі, ласкава пані! Виж сказали мені, що ви в небезпечі та що я зможу вам допомогти, що тут іде про якусь дразливу справу, про яку поліція...

Дальше він не міг говорити. Стара дама мірила його зацікавленим поглядом.

— Небезпека, дразлива справа? Поліція? Я не розумію з цього ні слова. Але я вам повторю, що я вас не кликала і не просила вашої помічі. Звідки я моглаб таке вигадати?

Джекс Ферріє почув, що попав у дещо смішну роллю, встав та відповів:

— Прошу вас, ласкава пані, дарувати мені цим разом. Це мусить бути якась помилка. Може я але зрозумів ваше покликання або адресу.

Італійська фльота не може авгажуватись на Далекому Сході, а повинна стерегти Середземного моря. Італійський маневр залякування москвичів — так скажиться дописувач московського офіційного. В дійсності ці чутки про воєнні наміри Італії поширювали самі москвичі: агенти та москвофільська преса Франції зовсім не з метою злякати Францію, а тільки напружити напруження між західними й національними великодержавами. Але бажаного результату очевидно не досягнули. Не залякали в Женеві нікого і широко рекламовані повідомлення про зосередження нових московських сил на німалювському кордоні. Союзників для можливої збройної авантури на Далекому Сході в Женеві Літвінов не здобув.

М. Данько.

Коломийський „Сокіл“ розв'язаний.

Рішенням коломийського старства з 7. лютого ц. р. завішено оце вже вдруге Т-во „Сокіл“ у Коломиї. Як причину завішення подано: „нездатність діяльності політичної і організаційно-культурної діяльності, о поділі політичній, економічній, національній, народницькій, а також потуги на розрив з об'єктивними законами і принципами“.

Вперше завішено „Сокіл“ 11. листопада минулого року і швидко по двох місяцях дозволено йому далішню його діяльність. Слід зазначити, що „Сокіл“ гуртував усю українську молодь у Коломиї і розвивав живу діяльність, зокрема торгову, по думці старства.

По завішенні читальні „Просвіти“ ім. Скоропадського це друге товариство, в якому гуртувалася молодь Коломиї і яку позбавлено таким чином змоги працювати в рідній установі.

Проти рішення старства внесено негайно протест до воєніського уряду. Про вислід відклику вчас повідомимо.

ВНЕ ПОЯВИЛАСЯ У ПРОДАЖІ ІІ-ГА ЧАСТИНА СПОМИНІВ СЕНІОРА УКРАЇНСЬКИХ ДІЯЧІВ Д-РА КОСТЯ ЛЕВИЦЬКОГО

під наг.

УКРАЇНСЬКІ ПОЛІТИКИ

СИЛЬВЕТТИ НАШИХ ПОСЛІВ І ПОЛІТИЧНИХ ДІЯЧІВ 27 портретів.

КНИЖКА КОШТУЄ ТІЛЬКИ ЗОЛ. 1.20, З ПЕРЕС. 1.50. ЗАМОВЛЯТИ: „ДІЛО“, ЛЬВІВ, РИНОК 10. II.

Хто не має І-ї частини, нехай завітати скоро, бо наближається Ціна І-ї частини теж зол. 1.20, а пересилкою зол. 1.50.

ГАНС ЗАЙФЕРТ.

Телефон дзвонить.

Джеміс Фервіє, славний криміналістичний письменник, якого романи розходилися по цілій світі, закурих нову папіроску. Опісля перечитав ще раз щойно написаний розділ. Без сумніву, він удався йому зовсім добре! Він знав, чимотрапив напружити зацікавлення і переконати акцію до її кульмінаційної точки:

— Фокс знову сперся. На його устах був задоволений усміх. На дворі дощ тарабанив одночасно об шибви. Нараз зазвонив телефон. Він зняв слухальце, назвав своє ім'я і сказав: Минуло дві, три секунди, і нараз напів-продушений жіночий голос, що кликав тоном найбільшого перестуку, дійшов до нього...

Нараз зазвонив телефон. Фервіє зжухнувся. „Особливий випадок“ — подумав розбавлений, узяв слухальце та назвав себе прізвищем. Шум миттєво дохотив до його вуха, опісля почув жіночий голос, що з жахом кликав: „Рятуйте мене, містер Фервіє!“

Що не було? Вхопився за голову. Чи не вийшли йому збитки? Алеж ні — ще раз, і разом іще голосніше, кликав голос: — „Поможіть мені, містер Фервіє!“ Шойно тепер містер Фервіє вернувся до нього зничайна відвага.

— Хто там говорить? — спитав він скоро. — Анна Віккерс, Блюберрі Стріт 18! — відповіло голос у телефоні.

— Чомуж ви не кличете поліції, коли ви в небезпеці?

— Я не хотіла, щоб у це вмішувалася поліція. Це дуже дразлива справа. А я маю таке безпечне довіря до вас, містер Фервіє.

— Так? Отжеж ви мене знаєте?

— Я читала ваші книжки. Ах, ви такі мудрі,

УВАГА!

Може бракнути льосів в „Надії“

З приводу величезного попиту на щасливі льоси, яких запас уже вичерпується. Отже кожний, хто хоче набути льос І-ої класи, повинен це зробити якнайскоріше, а всіх дотеперішніх клієнтів просимо ласкаво негайно винюпити відомості для них льоси.

ТЯГНЕННЯ ВЖЕ 17. Ц. М.!

НЕЗМІННО ШАСЛИВА КОЛЕКТУРА

„НАДІЯ“

ЛЬВІВ, вул. ЛЕГІОНІВ Ч. 11.

Свято у XX. роковини самостійности України в Римі.

З римських щоденників — „Іль Джіорнале д'Італія“ (2. II. 1938 р.) і „Іль Попольо ді Рома“ (1. II. 1938 р.) — довідуємося, що заходом гуртка українських студентів у Римі відбулось у домі студентів-чужинців „Гуф“ свято у XX-ті роковини проголошення самостійности України. На святі були прийняті: академик-професор Ферруччіо Ферраці, посол Еріко Іскаба то, зі секретаріату студ. організації „Гуф“ Доменіко Фаббрі, о. архимандрит Д. Тканук Ч. С. В. В., генер. секретар о. Заячківський, проф. Е. Онацький та ін. Крім цього прибуло багато представників амбасад і посольств, м. ін. від японської та литовської. Сала студентської домівки була заповнена вщерть українцями, що живуть у Римі, та чужинцями.

Свято отворив Д. Фаббрі, підкреслюючи між іншим велику симпатію італійського народу до українського. Др М. Турчманович корот-

ко зазначив значіння самостійности України, що була заборолом на сході Європи проти варварської Азії. Пос. Е. Іскаба згадав деякі цікаві епізоди боротьби за самостійність України. Говорив і др Дж. Тревізіоні, подаючи докази за призначення між народами українським та італійським. Говорив теж проф. Онацький.

При кінці свята бурю оплесків викликало читання привітальних телеграм, що їх вислано від студентів-українців у Римі до Муссоліні, міністра Чіана та до секретаря партії Стараче.

Це свято пройшло дуже поважно, святочно, серед загального ентузіазму.

Широкий звіт із цього свята подає римський часопис „Рома Фашіста“ з 3. II. з двома світлинами: одна саме свято в домі студентів і друга — поклон українців Невідомому Воєнові.

В обороні Церкви та її Голови.

ЗАЯВА ДУХОВЕНСТВА ПЕРЕГІНСЬКОГО ДЕКАНАТУ.

Зібрані на спеціальній конференції священники перегінського деканату протестують проти небувалого нападу на українську Церкву та на Митрополита Андрея і складають заяву любови та довіри бажаючи при цьому Владичі сї перебути такі важкі для Церкви і Народу таси.

ВІДПОВІДЬ ГРОМАДЯНСТВА ЖОВКІВЩИНИ. Громадянство Жовківщини вислало таке писмо до Експ. Митрополита:

„Вістка про непристойний виступ одного посла на бюджетовій комісії союму проти Князя нашої Церкви та її прав сильно вразила та схвилювала ціле українське громадянство Жовківщини. У відповідь на прилюдну атаку ми прилюдно заявляємо, що ми є горді зі своєю

містер Фервіє. Лише ви можете мені допомогти. Але, прошу, приходіть скоро!

Містер Фервіє не був такий пустий, як це залюбки сам зазначував. А все-ж чимало схайлювало йому те, що чула жінка, що читала його книжки, просить в нього помічі і він кликнув скоро:

— Зараз приходжу!

— Стократно дякую, містер! — говорив голос. — Я знала, що ви не відмовите мені своєї помічі. Анна Віккерс, Блюберрі Стріт 18. Не забудьте цього!

Він вже був на ногах, на всякий випадок забрав зі собою револьвер і яких дві хвилини пізніше вийшов зі свого мешкання. Надоліти покликав таксіку — витягати свій власний віз з гаражу вважав за марнування часу, — сказав шоферові адресу „Блюберрі Стріт 18, якнайшвидше!“ і пірнув у своє сидіння. Коли віз ніс його до ціли, різні здогади про пригоду, яка чекала його, перехрещувалися в його уяві. Його фантазія почала працювати і змалювала йому оригінальний образ, в якому він, Джеміс Фервіє, грав роллю визволювача покірливих, гарних жінок, якої не один йому позаздрив би.

— Число 18. ми на місці — заявив шофер, збудивши письменника з його мрій. Він виступив з воза, заплатив і розгубленим кроком вступив до дому. Був це гарний комерційний дім з п'ятдесятих років, як це він оцінив на перший погляд. Чув, як серце йому бється, коли ступав по сходах. На сідливіх дверях блистіла мозаїка вивіска М. П. Віккерс. Коли зазвонив, вийшла дівчина і спитала, чого собі бажає.

— Пані запросила мене до себе! — сказав та подав дівчині свою візитівку. Вона відійшла і по кількох хвилинах вернулася.

— Пані просить!

Крізь темний коридор він увійшов за дівчиною до якоїсь стародавньої кімнати, де сиділа занята ручною роботою сивоволоса дама. Вона легким кивком відповіла на його привіт, попростила його сидати і запитала чемно:

— Що спроваджує вас до мене, містер, коли не помиляюсь, Фервіє...

На таке прийняття Джеміс Фервіє не був приготований.

— Ласкава пані, — почав він поволі, уклонившись — ви заявили мені честь чверть години тому покликати мене до себе, щоб попросити моєї помічі. Ось і згодошуюся до ваших послуг.

Стара дама глянула на нього з безмірним здивуванням.

— Я вас кликала і просила помічі? Це мусить бути якась помилка!

— Але чи я маю честь говорити з панною Анною Віккерс? — спитав Джеміс Фервіє.

— Очевидно. Це я. Але я не розумію, про що ви говорите. Чи ви не схотите мені дещо пояснити?

Він безпорадно промирих:

— Алеж пригадайте собі, ласкава пані! Виж сказали мені, що ви є небезпечні та що я зможу вам допомогти, що тут іде про якусь дразливу справу, про яку подія...

Далше він не міг говорити. Стара дама мірила його зітханням тоглядом.

— Небезпека, дразлива справа? Поліція? Я не розумію з цього ні слова. Але я вам повторю, що я вас не кликала і не просила вашої помічі. Звідки я моглаб таке вигадати?

Джеміс Фервіє почув, що попав у дещо смішну роллю, встав та відповів:

— Прошу вас, ласкава пані, дарувати мені цим разом. Це мусить бути якась помилка. Може я але зрозумів ваше поізвище або адресу.

З природи і життя.

АЛКОГОЛЬ І ЗЛОЧИННИ.

Місць, який має в нас уже деяку традицію боротьби з алкоголізмом, що такий погляд на наших землях. З тої нагоди треба сказати про вплив алкоголю на життя і вчинки людини. Богатого матеріалу дає тут т. зв. судова медицина, яка досліджує теж вплив усяких на медичні, юридичні і моральні злочини. Одним із найчастіших затроєнь, під яких виникло багато злочинів, є вплив алкоголю. Коли людина може стати злочинцем і зробити те, чого у тверезому стані вона не зробила б.

ОУТРА МУЖЕСЬКІ І ЖІНОЧІ
Одразу до продажу.

„КОНФЕКЦІЯ“, Личаківська 1.

Гостре затроєння алкоголем.

Алкоголь — найбільш поширена отрута на світі. Від уживання алкогольних напів не можна стримати людей ані їх висока ціна, ані наслідки заборона (як це було донедавна в Англії). Французький учений Песме каже, що поширення в наших часах злочинності і п'яничества є наслідком надуживання алкоголю та ідіотизму. Найбільш сильної отрути — алкоголю, який на кожній судовій розправі показується, що проступки проти безпеки здоров'я, життя і честі, мають за підклад алкоголь.

Гостре одноразове затроєння алкоголем розвивається в трьох стадіях. Перша це т. зв. ексцитація, що переходить у стан опіювання, яке характеризується п'яністю. В першій стадії людина починає почувати себе сильнішою умовою та тією, забуває про клопоти („запиває хробака“). Деякі особи замість веселитися під впливом алкоголю почувають пригноблення так, що вони створюють сумні, життя їм немиле.

У другій стадії виступає в людини поразення, наслідком чого затроєний з трудом говорить, бачить, його хід стає непевний. У третій стадії людина втрачає пам'ять, перестає зводити собі, лежить непритомна і безвладна; вона вже не в силі зробити якогось злочину.

Алкоголь і „гола душа“.

Обсервації вказали, що вплив алкоголю — різний на різних осіб; одні стають веселі, говорять, веселі, — інші сумні, плаксиві, лагідні та інші. Алкоголь відкриває характер людини і показує його таким, яким є з природи, як каже народна приказка „у п'яного що на серці, то й на мові“, чи „як вино верітас“ („у вини правда“), як вказує німець „алкоголь стирає політуру“. Людина твереза опановує свої почуття і інстинкти гальмою розуму, що його саме алкоголь поразує. Коли ця гальма ослабне, то відкриваються правдива „гола душа“ людини. Людина, що має природний нахил до брутальності і опановує його під впливом розуму, — під впливом алкоголю розперезується і стає небезпечна для оточення, бо алкоголь знищує здатність панувати над своїми первісними інстинктами. Коли такі люди, що мають притаманні їм і всі інстинкти під впливом алкоголю розпалюються злочинні, їх треба карати (на думку багатьох лікарів) тоді, коли вони хоч раз уже переконалися, що алкоголь розбурхує їх злочинні і безпечні для інших інстинкти.

Т. зв. хворобливе перепиття.

Деякі особи випивши невеличку кількість алкоголю вже стають його жертвою. Сюди належать особи з психопатичною владою, нахилом до алкоголізму і особи зі зменшеною відповідністю до алкоголю. Алкоголь особливо небезпечний тоді, коли людина ослаблена нпр. похворіла, похлі, по безсонності у сильну жовтеньку морозу. У таких осіб, що скоро похворіють, лише червоні, зір стає мутний і дивний. Затроєння алкоголем особа під впливом алкоголю стає — всяких марна на яві може стати пристойною шалю чи лютим.

Часом вона впадає у стан повного запаморочення і тоді втрачає не соння (алкоголізм), сон (алкоголізм). Звичайно після таких кошмарних снів, хорі попадають у тяжкий і тривалий сон, з якого пробуджуються без свідомості. Ось що, лікар Блюменшток покладе виписку, коли 53-літній лікар випивши натше

кілька чарок горівки, перервав нагло урядову розмову з одним товаришем, вхопив за дубельт і крикнув: „Зараз тебе застрілю“. Потім вистрілю до нього і обійшовши кілька разів довкола своєї жертви, сказав: „Хто то зробив, що сталося, то діти зробили“. Після цього пішов до свого мешкання і тут зараз заснув камінним сном. Коли його арештували, він не мав найменшого поняття про свій злочин.

Душа та тіло в затижній алкоголізмі.

З часом надуживання алкогольних напівків спроваджує всі психічно-тілесні хворобливі прояви, які М. Юс назвав затижним алкоголізмом. Тілесні прояви алкоголізму полягають на розширенні кризових судин шкіри, спеціально на носі і шиї, на передчасній стертості бючок (артерioskлероза), затовщенні серцевого м'яса; також характеристичним проявом є затижний нежит шлунка із блювотою натше, затижний печінок і нирок. Алкоголь не ошаржує і нервової системи людини. Третиння пальців рук, язика, та м'яси, ліній реакція затиж на світло, памороки голови, незвичайні блискі болю в різних органах тіла, хворобливо прибільшена половая жата при ослабленні половій здібності, втрата нападів корчів подібних до епілептичних, — ось цілі „затижні“ алкоголю.

Психічні прояви затижного алкоголізму розвиваються поволі. М'ягше називає їх коротко трьома назвами: нелюдність, дивність і п'яничество.

Найкраще зпоміж різних умових вартостей людини нилі етичне та естетичне почуття, тому верх бере егізм, що не дозволяє алкоголікові рахуватися навіть із найближчим йому особами. Звичайно родинні трагедії п'яничества, які останній гріш знають на алкоголь, пролягають навіть останні домашні предмети, лишаючи дома голод і люту. Сам п'янич стає брудним та неохайним, зголом оздобе в нього і умовний розвиток. Кожен заміщення такої людини звичайно щось біляше, п'янич, і воля починають слабнути. П'янич не вміє добачувати вини свого упадку в собі, лиш винить його в інших, а головне в тих, що пробують пересторогами вивести його з обіймів наложу. Це може перейти в нього навіть у перелюбну м'яню. Найчастіше нехиті п'янич звертаються до їх жінок чи членів родин, що найбільше лютують їм їх наліг. Зате нема для таких алкоголіків „ширших“ приятелів, як спільники віз чарки. Перед ними вони опановують своє серце і випалюють всі свої таємниці, часто зі шкодою для себе. А що п'янич їх слабне, наложові алкоголіки стають з часом брехунами.

Чи алкогользм ділчий?

Обсервації вказали, що наложовими п'яничками стають часто особи, що мають вже в собі нахил до вжитку алкоголю. Ділчий грає деяку роль в цьому нахилі. Лікарі стоять на становищі, що наложовим п'яничком стає людина не під впливом висоти поодиноких оп'янінь, а цей наліг залежить виключно від систематичного, щоденного вживання алкоголю, хоча хто, ним і не випивав.

П'янич на сесії.

Які жалюві зміни в організмі людини спочиняє наложовий алкогользм, це бачать лікарі при посмертних сесіях п'янич. Одною з найбільш характеристичних п'яничет тих зміни, це нелюдність розв'яз хворобливої товшевої тканини, що розвивається в цілім ряді органів людського тіла замість правдивої багатоваріативної тканини тих органів. У п'янич бачимо затовщений серцевий м'ясець, печінок та нирки; у шлунку майже завжди находимо затижний нежит, мізкові оболонки, що покривають мозок є зривалі, кінтинні м'язи часто зривалі.

Всі ті непомальні форми органів впливають натурально відомо на думково-тілесні спомогі п'янич. Алкоголізм — це також наслідок слабкої волі людини, бо тільки дуже слабкої волі людина може ступати потіхи на ліні чарки, не наложивши тоді собі ніяких інших джерел приємностей.

Б. Г.-Я.

Найближша школа Ріаной Школи за святоні близькою п'яничеті почом Ріаной Школи.

Щодня яфська помаранча для твоєї дитини

ЯФСЬКІ

помаранчі і грейпфрути

є найбільш соковиті

Палестинський овоч.

Таємниця поствтавання нафти.

Відання вчені застановляють над тим, з чого повстає нафтова роп і земний газ. Недавно два учені Соколов і Гімберг оголосили свою цікаву теорію про походження нафтової ропи і земного газу.

Соколов у своїй праці п. н. „Походження ропи і радіоактивність“ каже, що газ метан, який випововив зі своїх алож до скель, що його окружали, і змішавшись з повітрям, дістав інші прикмети, ніж звичайний нормальний метан.

Те сталося головню під впливом кисня, якого у скелях так багато через йонізацію під земного повітря, під впливом радіоактивних перенів, що находяться у скелях. Штучні досліди вказали також, що метан під впливом радіоактивних перенів зйонізований без доступу повітря, перемінюється в тяжчі вуглеводани газів і ліній.

На основі тих дослідів обрахували, що в 1 км³ пороватої скали, де находиться газ метан під тиском 100 атмосфер, коли є там радіоактивні перені, може витворитися в часі 100 мільйонів літ приблизно 1 міль. тон ропи.

Дослідниця Гімберг занялася питанням, чи під впливом бактерій повстає нафтова роп та земний газ. Вона серед глибинного намулу Чорного моря викрила один рід безжизневої бактерії, яка розкладаючи білок і вуглеводани витворює при цьому палні гази. Ці бактерії товщі витворюють різночасно темнозбарелені продукти, що мають запах ропи, а все це є вислідом дуже складних хемічних перемін. Зрештою вже раніше дослідники вказали, що аложня нафтової ропи є осідком спеціально активної і різнородної мікрофлори. Так само з дослідів газів, що виходять із глибини дішли вчені до переконання, що існує зв'язок між ними і підземними аложнями ропи.

Оцим повідомляємо ввічливо, що після розв'язання Спільної „Вайдгорн і Канар'єнфогель“ веде тапер сам підприємство торгівлі металів

у ЛЬВОВІ ПРИ ВУЛ. БОЙМІВ 22 (ріг вул. Сербської 15) під власною репродуковною фірмою:

ТОРГОВЛЯ МЕТАЛІВ

Генрик Канар'єнфогель у Львові

Тел. 285-89.

Подючи це до ласкавого відома, очікую цінних доручень і залишаюсь

з поважанням

ГЕНРИК КАНАР'ЄНФОГЕЛЬ

Торговля металів.

4-10

МЕШКАНЦІ САГАРИ.

За останнім списком алжирська Сагара має 642,651 мешканців, з того 6,000 французів. Найбільш заселена є околиця м. Біскри (к. 100,000 мешк.). При перегляді списку населення вражає мале число людей таємного племені туарегів, яких у країні Гоггар є яких 3 тис. а коло м. Диканет яких 1,500 осіб.

Походження цих туарегів є ще досі неясне і на ту тему існують дивагастичні здогади. Туарегів змалював у своїй повісті „Атлантида“ Пер Бенуа.

З природи і життя.

АЛЬКОГОЛЬ І ЗЛОЧИННИ.

Місця, який має в нас уже денку традицію боротьби з алкоголізмом, що такий пошкідливий на наших землях. З тої нагоди треба згадати про вплив алкоголю на життя і вчинки людини. Богатого матеріалу дає тут т. зв. судова медицина, яка досліджує теж вплив усіх на мелішину, яка досліджує теж вплив усіх на мелішину, яка досліджує теж вплив усіх на мелішину.

ОТРУТА МУЖЕСЬКІ І ЖІНОЧІ

оказібно до продажу.

„КОНФЕКЦІЯ“, Личаківська 1.

Гостре затроєння алкоголем.

Алкоголь — найбільш поширена отрута на світі. Від уживання алкогольних напівків не тільки стримати людей ані їх висока ціна, ані навіть урядова заборона (як це було донедавна в Англії). Французький учений Песме каже, що найбільш поширені в наших часах злочинності — це крадіжства та ідіотизм є наслідком надуживання спиртного силної отрути — алкоголю. Майже на кожній судовій розправі показується, що проститутки проти безпеки здоров'я, життя та честі, мають за підклад алкоголь.

Гостре одиорозове затроєння алкоголем розвивається в трьох стадіях. Перша це т. зв. «хмілля», що переходить у стан оп'яніння, яке змінюється п'яністю. В першій стадії людина похитлива, почуває себе сильнішою умовою та тілесно забуває про клопоти („заливає хробакі“). Деякі особи замість веселити під впливом алкоголю почувають пригноблення так, що вони стають сумні і „життя їм не миле“.

У другій стадії виступає в людини поразення рухів, наслідком чого затроєний з трудом говорить, бачиться, його хід стає непевний. У третій стадії людина втрачає пам'ять, перестає володіти собою, лежить непритомна і безвладна; тільки вона вже не всміє зпробити якогось злочину.

Алкоголь і „гола душа“.

Обсервації вказали, що вплив алкоголю — який в різних осіб; одні стають веселі, говорливі, веселіші, — інші сумні, плаксиві, лагідні та інші. Алкоголь відкриває характер людини і показує його таким, яким є з природи, як каже французький приповідка „у п'яного що на серці, то в киці“, чи „in vino veritas“ („у вині правда“). Як, як кажуть німці „алкоголь стирає політику“. Людина твереза опановує свої почуття і інстинкти гальмує розуму, що його саме алкоголь поразкає. Коли ця гальма ослабне, то відкривається правдива „гола душа“ людини. Людина, що має природний нахил до брутальності і опановує його під впливом розуму, — під впливом алкоголю розпорошується і стає нестерпим для оточення. Бо алкоголь знищує гальмування панувати над своїми первісними інстинктами. Коли такі люди, що мають потаєні інстинкти і всі інстинкти під впливом алкоголю виходять злочинні, їх треба карати (на думку лікарів) тоді, коли вони хоч раз уже вчинили, що алкоголь розбудив їх злочинні і небезпечні для інших інстинкти.

Т. зв. хворобливе перепиття.

Деякі особи випивши невеличку кількість алкоголю теж стають його жертвою. Сюди належать особи з психопатичною властю надого-лізмізму і особи зі зменшеною відпорністю до алкоголю. Алкоголь особливо небезпечний тоді, коли людина ослаблена нир. пошкодження нирок, поліції, по баченості у сильну жовчуху чи мороз. У таких осіб, що скоюють пошкодження, лише певні, але стає морталь і людина затроєна алкоголем особа під впливом отрути вчин — вчинки мари на яві може стати помилкою шалю чи люті.

Часом вона впадає у стан повного запаморочення і тоді вигортає наші сонця (алкоголізм — це сонячний удар). Звичайно після таких кошмарних станів, коли палять в темноті і в темноті, а з очей повільно виходять слези. Ось що, лікар Блюменшток поділяє випадок, коли 53-літній лісничий випивши паче

кілька чарок горілки, перервав нагло урядову розмову з одним товаришем, вхопив за дубельтівку і прицілюючись до теслі крикнув: „Зараз тебе застрілю“. Потім вистрілю до нього і обійшовши кілька разів довкола своєї жертви, сказав: „Хто то зробив, що сталося, то діти зробили“. Після цього пішов до свого мешкання і тут зараз заснув камінним сном. Коли його арештували, він не мав найменшого поняття про свій злочин.

Душа та тіло в затижнім алкоголізмі.

З часом надуживання алкогольних напівків спроваджує всілякі психічно-тілесні хворобливі прояви, які М. Юс назвав затижним алкоголізмом. Тілесні прояви алкоголізму полягають на розширенні кривавих судин шкіри, спеціально на носі і лиці, на передчасній ствердінні бючок (артеріосклероза), затовщенні серцевого м'язця; також характеристичним проявом є затижний нежит шлунка із блювотою натще, затижний печічки й нирок. Алкоголь не опановує і нервової системи людини. Тремтіння пальців рук, язика, та мислив, лінива реакція зіниці на світло, ламорони голови, незначені бачення боля в різних органах тіла, хворобливо прибіжшена полова жага при ослабленні половій здібності, прешті напади конції подібних до епілептичних, — ось цілі „добродійства“ алкоголю.

Психічні прояви затижного алкоголізму розвиваються поволі. Магнус називає їх коротко трьома назвами: нелюдність, дикість і пиячуча похмурість.

Найскоріше зпоміж різних умових властостей людини йдуть етичне та естетичне почуття, тому перх бере егоїзм, що не дозволяє алкоголікові рахуватися навіть із найближчими йому особами. Звідси родяться трагедії пияків, які останній гріш видіють на алкоголь, продаючи навіть останні домашні предмети, лишаючи дома голод і нудьгу. Сам пияк стає брудним та неохайним, згодом слабне в нього і умовний розвиток. Круг зацікавлення такої людини звужується щораз більше, пам'ять і воля починають слабнути. Пияк не сміє добувати вчин свого упалку в собі, він вилить його в інших, а голодно в тих, що пообіцяють пересторогам вивести його з об'єкта нагогу. Це може перейти в нього навіть у переслідуванню ментію. Найчастіше нехиті пияків звертаються до їх жінок, чи членів родин, що найбільше лийкають їм їх наліз. Зате нема для таких „алкоголіків“ „ширших“ початків, як спілки віт чарки. Перед ними вони розбачують своє серце і виваляють всі свої таємниці, часто зі шкодою для себе. А що пам'ять їх слабне, нагогові алкоголіки стають з часом бачущими.

Чи алкоголізм ділничий?

Обсервації вказали, що надоговими пияками стають часто особи, що мають вже в собі нахил до вичку алкоголю. Ділничість гола деяку роль в цьому нахилі. Лікарі стоять на становищі, що надоговими пияком стає людина не під впливом висоти позначки оп'яніння, а під впливом затежності виключно під систематичного, потаємного вживання алкоголю, хоча б то було і не епівался.

Пияк на сесії.

Всі жакливі зміни в організмі людини спричиняє надоговий алкоголізм, не бачать лікарі при посмертних сесіях пияків. Отже, а найбільш характеристичний примет тих змін, це надоговий розліз хворобливої тонкової тканини, що розвивається в ній разі органів людського тіла затижні, правдивої багатоваріативної тканини органів. У пияка бачимо затежний серцевий м'ясок, печічку та нирки; в шлунку майже завжди нахоломо затижний нежит, мішкові оболонки, що покривають мозок є зробилі, хлітні мішки часто затижні.

Всі тілесно-духовні форми організму впливають на розвиток вісннн на душно-тілесні спроби пияка. Алкоголізм — це також наслідок слабкості людини. Бо тільки дуже слабкої волі людина може шукати потіхи на літ чарки, не виходячи зовсім себе ніяких інших ділних почемностей.

Б. Г.-А.

Вибірочна палача Віллі Школі за святочні бачення похвалити чеком Ріаної Школи.

Щодня яб'ска помаранча для твоєї дитини

ЯФСЬКІ

помаранчі і грейпфрути

є найбільш соковиті

Палестинський овоч.

Таємниця повставання нафти.

Віддана вчені застановлялися над тим, з чого повстає нафтова ропа і земний газ. Невдамо два учні Соколов і Гімберг оголосили свою цікаву теорію про походження нафтової ропи і земного газу.

Соколов у своїй праці п. н. „Походження ропи і радіоактивності“ каже, що газ метан, який вийшовши зі своїх злож до скель, що його оточують, і змішавшись з повітрям, дістав інші приміти, ніж звичайний нормальний метан.

Те сталося головню під впливом кисня, якого у скелях так багато череа йонізацію підземного повітря, під впливом радіоактивних перенів, що знаходяться у скелях. Штучні досліди вказали також, що метан під впливом радіоактивних перенів зйонізований без доступу повітря, перемінюється в тяжчі вуглеводани газів і лійні.

На основі тих дослідів обрахували, що в 1 км³ пороваті скали, де знаходиться газ метан під тиском 100 атмосфер, коли є там радіоактивні перені, може витворитися в часі 100 мільйонів літ приблизно 1 міль. тон ропи.

Дослідники Гімберг заявляла питанням, чи під впливом бактерій повстає нафтова ропа та земний газ. Вона серед глибинного намулу Чорного моря викрила один рід безкисневої бактерії, яка розкладаючи білок і вуглеводани витворює при цьому палії гази. Ці бактерії з товщі витворюють рівночасно темнозаварале, ні продукти, що мають запах ропи, а все це є вислідом дуже складних хемічних перемін. Зрештою вже раніше дослідники вказали, що злож нафтової ропи є осідком спеціально активної і різномірної мікрофлори. Таксамо з дослідів газів, що виходять із глибини дішли вчені до переконання, що існує зв'язок між ними і підземними зложками ропи.

Один повідомлення вичинно, що після розв'язання Спінки „Вайггон і Канарієнфогель“ веде тепер сам підприємств таємні металів у Львові при вул. БОІМВ 22 (різ вул. Сербської 15) під власною розстановною фірмою: **ТОРГОВЛЯ МЕТАЛІВ**

Генрик Канарієнфогель у Львові

Тел. 225-63.

Подаючи це до ласкавого підма, очікую цінних доручень і зацікавлюсь

з поважанням

ГЕНРИК КАНАРІЄНФОГЕЛЬ

Торговля металів.

4-16

МІШКАНЦІ САГАРИ

За останнім списком алжирська Сагара має 642,651 мешканців, з того 6,000 французів. Найбільш заселена є околиця м. Біскри (к. 100,000 мешк.). При перегляді списку населення вражає мале число людей татемного племені туарегів, яких у країні Гоггар є яких 3 тис., а коло м. Лжачет яких 1,500 осіб.

Походження цих туарегів є ще досі неясне і на ту тему існують фантастичні здогади. Туарегів змалював у своїй повісті „Атлантида“ Пер Бену.

Сторінка без політики.

Помилуваний по 41 роках в'язниці.

Філадельфіо Бальбо перебував майже три чвертини свого життя у в'язниці. Як сімдесятитирикільколітній, синій і згорблений старець покинув він перед кількома днями в'язницю в Алессандрії у П'ємонті. Коли на виставі королівської ласки Бальбо випустили з в'язниці, він не знав, що з ним сталося. Зовнішній світ, якого він стільки чинив не бачив, приголомшив його просто. Нові часи зникли його довсім запанталуку.

Бальбо, який за нинішні менші провини вже судив у в'язниці, у 1896, р. пішов до в'язниці на постійний побут за вбивство. Перших десятиліт відбув він на самоті і щодня відавав замкнутого його до дому праці в Алессандрії. Там Бальбо працював доволі пильно і зложив собі щорічну годинку на "чорну годину". З тим своїм майном — 1.000 лірів покинув Бальбо в'язницю і вийшов до своєї сестри, яка жила в Генуї. Одначе старий вельми новітніми уявленнями соціалізму. У поїзді напав його страшний жах, коли поїзд почав гнати зі швидкістю вітру. Бальбо думав уже, що приїде кінець його безладному життю.

Старий не знав нічого про семимилеві поступки, що їх людство зробило за той час, коли він жав за сірими мурами в'язниці. Перший літак, що він його побачив, зробив теж на старого просто несамолюбте враження. А коли почав і побачив перший раз радіоприймач, не міг ніяк з тією думкою погодитися, щоб така мала незаметна дерев'яна скринка сама видавала зі себе звуки. Йому всеж таку здавалося, що хтось повинен там унутрі сидіти... На питання, чи він тішиться тим, що акція опинилася знову на волі, дуже важко було відповісти. Бо старий чоловік кожного дня, кожної години бачив все щось нового, щось, що його дивувало і щось, чого він не міг зрозуміти, щось, що викликало у нього смертельний жах. До Генуї привезли його без пам'яті. Та коли Філадельфіо Бальбо оповідає з усіма новими винаходами, то мабуть не буде жалувати за минулим часом.

Порядками шедрівка має бути доходом для Рідної Школи. Львів, Свистуцька 46.

Солом'яний будинок спортового „кібіца“

Про те, що американці мають глибоку подливу азрову шалуну, знають наші читачі хочби з недавніх фелатонів п-і Manly Scola у „Ділі“. Ті потім, що недавно трапилася у місті Глендаль (Каліфорнія) доказує, що своїм шалунством бачи американці зобов'язані сильну конкуренцію нинішнім струнким п'лункам.

Вілл Гентонг із Глендалю був запаленим „кібіцом“ бейзболу. Недавно зазнав він у в'язку своїх знайомих, що він готов з'їсти свій соломиний капелюх, якщо бейзболіста дружина Гентонга виграє свій найближчий мистецький матч. Той його необережний висказ став причиною закладу. Поняття молодого спортового ситуація хотіла бути конте саймани такого злого бейкету. Колиж справді глендальська дружина виграє свій матч, тоді Гендрік заведе, що він хоче виконати свою обіцянку за-

клад. Тому він запросив до себе своїх чотирьох приятелів, які мали бути свідками оригінального бейкету. Чотирьох свідків засіло в кухні і пригладалося, як Гендрік поїде свій соломиний капелюх на дрібні кусники, вимішав цю масу в шибудею, перцем і помідоровою юшкою. Цю мішанину варив він 15 хвилин на кухні. Відтак сів за стіл і почав той „капелюшний будинок“ з якимнайкращим апетитом заїдати. Свідки запротестували проти бейкету, побоюючись за здоров'я свого товариша. Один із них поїв навіть за лікарів, одначе Гендрік відіслав лікарів знову додому, заявляючи, що він справді добре почувався і що соломина стра-на йому дуже смакувала. І справді довголітній будинок не лишив на шлунку Гендріка ніяких наслідків. Та на всякий випадок лікар заборонив йому на будуче таких лакомників.

Як довго може восени летіти ластівка.

Які простори перелітають перелетні птахи? Таке питання цікавить не лиш багатьох приятелів птахів, але поцікавило теж одного італійського журналіста. Він звернувся із запитом до місіонаря, який перебував довгі часи в африканських краях і міг подати найкращі інформації із африканських дослідів та переживань. Той місіонар одграв так:

29. грудня 1937, р. влетіла до мешканця одиного в туземців у Боні (белгійське Конго) ластівка, яка облетіла кімнату довкола і не могла з неї відлітнути. Власник мешкання мурин забавив її палець та почав обскубувати пір'я. Яке було його здивування, коли на нійці пта-

ха зашпирігав перстень із незрозумілими йому знаками. Мурин, який завжди має час, спік спертую ластівку на вогні, відтак зів її з великим апетитом і щойно описав пішов із перстнем до місіонаря. Місіонар відчитав на перстні напис: „Стація птахів Гельголанд 8 345 575“.

Отже дорога, яку ластівка перелетіла з Гельголанду до бельгійського Конго, на підставі приблизних обчислень дає 6500—7000 км.

— За багато трудів — пише згаданий італійський журналіст — щоб по стільки кілометрів покинути у менаситім муринським шлунку.

Чоловік, який скачав із висоти 3.000 м.

Мабуть ще ніхто не забув трагічного кімця „жидили-птаха“, який у минулому році згинув трагічно у Венсен під Парижем. Американець Клемзон так довго, грався з небезпечною, так багато ризикував життям, доки його сповзав не по-статла смерть. Клемзон мав ледви 26 літ, коли він став славний своїми скоками з легкогопаду і рішучим акробатичними пописами. Та йому було мало тієї слави, і йому прийшла раптом до голови думка, стати в повітрі зовсім символічним і літати як птах.

Драма у Венсені.

Він забував собі два крила і коли літак підійняв на висоту висоту, тоді Клемзон вискакував з літака і заїдав удолину на своїх „крилах“. Люди, які завжди пригладалися тим пописам, бачили змислені-виступи його зваб-броси, який летів у повітрі рішучим спіралі-м, перетворювався і поволи наближався до землі. Щойно по означенні часу, коли він цікавився сам справді вислизав, що він по своїй мето-ді може літати в повітрі, тоді він відкинув лі-так і спокійно починав на землю. Там

те: хотів він зробити і тоді, під час свого по-пису у Венсені. Та цим разом не мав він щастя. Спершу все відбувалося як завжди, згідно з у-досконаленою програмою: літак підлетів на відпо-відну висоту, молодий американець вискочив у відповідному менті з літака і плив у повітрі. 26-м над землею хотів він, як завжди, відки-нути легкогопад. Тисячі людей подивлялися, як за жили, стрімголовні пописи Клемзона і його хі-холодності. Та в цьому найважливішому менті скоїлося щось жахливого. Американець злітав із стрімголовною швидкістю адолюну, аж вкінці його тіло гинуло з величезним роз-махом на землю. З людини-птаха залишилася лиш неформна маса.

Трагедія на літаку.

Трагічний випадок у Венсені був такий не-самонто жахливий, що ніхто навіть не думав про те, щоб небезпечно знову знайшовся якийсь очікуваний летун, який ризикував би життям у таких піднебесних пописах. Та вже в кілька міхутів після цієї катастрофи, лав про себе зна-ти інший „чоловік-птах“.

Той новий очайдух, німецький летун, прізвище Кестер, оповів одному французь-му журналістові свої плани. Сумна доля че-редника зовсім не відстрашує Кестера від по-станови. У Німеччині Кестер — це загана відома постать у летунському світі. Він ко-нав досі 419 скоків із легкогопадом. Також він очікує акробатичні пописи зедати йому величеську славу. На вимонтованому у лі-трапезі виконував Кестер, під час повного лу-очайдушні і стрімголовні акробатичні пописи.

Про свій план говорить він так:

— Я маю повне довіря до свого плану. Прощу не забувати, що Клемзона постри-смерть тільки тому, що в його апараті трапи-ся дефект. Якби в легкогопаді не було хиб, а-американець був би до сьогодні живим зі-своїми пописами і летами. Найбільше жур-а присягаю під час своїх скоків із висоти 100 м, щоб мій легкогопад ніякнайкраще припи-сав. Так, як Клемзон, зробив я собі два крила, я-ке вони ріжуться тим, що продовжують уде-довжину рамени, так, що розстань крил з тим-чимом багато більша. Вони відкидаються на-мажичним приладом, який я сам винайшов. Я-бавом буду пописуватися як „людина-птах“ у-повітрі, як недавно Клемзон. Я глибоко шро-кований, що колись приїде день, у якому я-почнуть таксамо літати як і птахи. Якщо ж-вщування здійсниться, то тоді буду горді-того, що і моїми досвідами я причинив до-тої величезного успіху людства

СНІЖНУ

БІЛИНУ

БІЛЛЯ

запевнить вам мило

„ЦЕНТРОСОЮЗ“

СВІТОВИЙ РЕКОРД НА ГОЙДАНЦІ

Очевидно, що такий рекорд міг устат-ся в Америці, хоч цим разом не у Злуче-них Державах, лиш у Канаді. Англіканська раса ви-являє особливе замишування до гойдан-ня теж мешканці Англії, Злучених Держав-нади та Австралії дуже радо перебувають в-ний час у гойданках і розмовляючи з со-перництвом, гойдуються.

Та замишування до гойдання перебі-у погоні за рекордами скромний громад-містечка Кічнер в Онтаріо. Він зоргані-цького конкурсу розложився у вигідних на-динках, що їх вони мусіли адекватно ви-час у постійному русі. Іншими словами ви-пр-рекорд, хто найдовше зможе гойдати. Як першу нагороду за той динозаврський ре-визначили 500 доларів. Коли конкурсу пригладалося дуже багато людей, почався пр-сутні почали теж закладатися на довіри суми.

Переможцем вийшов Джо Гейкер, він акримав 55 годин і 15 секунд добо-гойданки. Одначе того рекорду не відзна-ного гойдка, бо під тиском тіла і міз-го руху заломився і його мусіли пра-анти.

Сторінка без політики.

Помилуваний по 41 роках в'язниці.

Філадельфіо Бальбо перебував майже три чвертини свого життя у в'язниці. Як сімдесятитиждневий, сивий і згорблений старець покинув він перед кількома днями в'язницю в Алессандрії у Пьемонті. Коли на підставі королівської амністії Бальбо випустили з в'язниці, він не знав, що з ним сталося. Зовнішній світ, якого він стільки часів не бачив, приголомшив його просто. Номі чини зблизи його зовсім зовнішньому.

Бальбо, який за військ менші прозивав вже з дитинства, у 1896 р. пішов до в'язниці на постійний побут за злочинство. Перших десяти років відбув він на самоті і щодня відтак замкнув його до дому проті в Алессандрії. Там Бальбо працював доволі щільно і дозволив собі скромну готівку на "чорну годину". З тим своїм майном — 1,000 лірів покинув Бальбо в'язницю. І вийшов до своєї сестри, яка жила в Генуї. Однак старий в'язень зовсім інше уявляв собі їзду. У поїзді напав його страшний жах, коли поїзд почав гнатися зі швидкістю вітру. Бальбо думав уже, що прийде кінець його безта-ланному життю.

Старий не знав нічого про семидесяти по-ступки, що їх людство зробило за той час, коли він жив за ґрати мураки в'язниці. Перший лі-так, що він його побачив, зробив теж на ста-рого просто несамолюбте враження. А коли по-чав і побачив перший раз радіоприймач, не міг він з такою думкою погодитися, щоб така ма-ла незмітна дерев'яна скринька сама видавала зі себе звуки. Ному всеж таки здавалося, що хтось повинен там унутрі сидіти... На питання, чи він тішиться тим, що вкінці опинився зно-ву на волі, дуже важко було відповісти. Бо старий чоловік кожного дня, кожної години бачив все щось нового, щось, що його дивува-ло і щось, чого він не міг зрозуміти, щось, що викликало у нього смертельний жах. До Ге-нуї приїздив його без пам'яті. Та коли Філа-дельфіо Бальбо оповідає з усім новим зна-ходками, то мабуть не буде жалувати за мину-лим часом.

Йорданська щедріака має бути доходом для Рідної Школи. Львів, Сикстуська 46.

Солом'яний будинок спортивного „кібіца“

Про те, що американці мають гідні подилу аз-ровні шлунок, знають наші читачі хочби з недавніх фелетонів п-ї Марії Соки у „Ділі“. Та подія, що недавно трапилася у місті Глен-дам (Каліфорнія) доказує, що своїми шлуком-чогали би американці зробили сильну конку-ренцію навіть струнним шлукам.

Візан Гендрік із Гамілдона був запледним „кібіцом“ безболіо. Незадовго звиняв він у кружку своїх знайомих, що він готов злісти свій солом'яний капелюх, якщо безболіола дружина Гамілдона виграє свій найближчий мистецький матч. Той його необережний висказ став при-чиною закладу. Приятелі молодого спортивного ентузіаста хотіли бути конче свідками такого дивного бенкету. Колиж справді глендальська дружина виграє свій матч, тоді Гендрік зая-вить, що він хоче виконати свою обітницю-за-

клад. Тому він запросив до себе своїх чоти-рох приятелів, які мали бути свідками оригі-нального бенкету. Чотирьох свідків засіло в кухні і приглядалися, як Гендрік посів свій со-лом'яний капелюх на дрібні кусинки, вимішав цю масу з цибулею, перцем і помідоровою юш-кою. Цю мішанину варила він 15 хвилин на кух-ні. Вітак сів за стіл і почав той „капелюшний бенкет“ з якимразим апетитом заїдати. Свідки запротестували проти бенкету, побою-ючися за здоров'я свого товариша. Один із них побіг налітати на лікарем, однак Гендрік ві-сказав лікарю знову поміж, заявляючи, що він справді добре почувався і що солом'яна стра-ва йому дуже смакувала. І справді дивоглядний будинок не лише на шлунок Гендріка ніяких на-слідків. Та на всякий випадок лікар заборонив йому на будуче таких лакоминок.

Як довго може восени летіти ластівка.

Які простори передлітають перелетні птахи? Таке питання цікавить не лиш багатьох при-ятелів птахів, але поцікавило теж одного італій-ського журналіста. Він звернувся із запитом до місіонаря, який перебув довгі часи в африкан-ських краях і міг подати найкращі інформації із власних досвідів та переказів. Той місіонар од-гав так:

29 грудня 1937 р. вистів до мешканця од-ного з туземців у Буно (бельгійське Конго) ла-стівка, яка облетіла кімнату довкола і не могла з неї видобути. Власни мешканця мурин за-бави її п'яницею та почав обскубувати пір'я. Я-кщо було його сподування, коли на нічці пта-

ка закрила перстень із незрозумілим йому мідками. Мурин, який завжди має час, спів-спершу ластівку на вогні, вітак але її з вели-ким апетитом і щодня опісля пішов із пер-стнем до місіонаря. Місіонар відчитав на пер-стні напис: „Станція птахів. Гельголанд 8 345 575“.

Отже дорога, яку ластівка перелетіла з Гельголанду до бельгійського Конго, на підста-ві приблизних обчислень дла 6500—7000 км.

— За багато трудів — пише згаданий іта-лійський журналіст — щоб по стільки кіло-метрів покінчити у ненаситім муринських шлуку.

Чоловік, який скакав із висоти 3.000 м.

Мабуть ще ніхто не забув трагічного мінди-ждини-птаха, який у минулому році згинув трагічно у Венсен під Парижем. Американець Клемзон так довго, грався з небезпечкою, так довго ризикував життям, доки його страді не по-стигла смерть. Клемзон мав всього 26 літ, коли вже став славною своїми скоками з легкогоду і різними акробатичними пописами. Та йому було мало тієї слави, і йому прийшло раптом до голови думка, стати в повітрі зовсім само-стійним і літати як птах.

Драма у Венсені.

Він збудував собі два крила і коли літак піднявся на відповідну висоту, тоді Клемзон ви-скакував з літака і заїтав удолонку на своїх „крилах“. Люди, які зазвичай приглядалися тим пописам, бачили чоловіка-хитрого зовнішнього аль-бетроса, який летів у повітрі різними спіралю-ми, перевертався і поволі наблизився до зем-лі. Щодня по означенні часі, коли він цілком виграв справді виказав, що він по своїй мето-ді може літати в повітрі, тоді він відкинув лег-кода і спеціально пошарпав на землю. Та-

те: хотів він зробити і тоді, підчас свого по-пису у Венсені. Та цим разом не мав він шасті. Спершу все відбувалося як завжди, згідно з у-лаженою програмою: літак піднявся на відпо-відну висоту, молодий американець вискочив у відповідному менті з літака і план у повітрі. 26 м. над землею хотів він, як завжди, відки-нути легкогода. Тисячі людей подивилися, як за їди, стрімголовні пописи Клемзона і його худогорічність. Та в цьому найважливішому менті скоїлося щось жахливого. Американець злітає із стрімголовною швидкістю адолину, аж вкінці його тіло гелнуло з величезним роз-махом на землю... З людини-птаха залишилася лиш неформна маса.

Трагедія на літаку.

Трагічний випадок у Венсені був такий не-сподівано жахливий, що ніхто навіть не думав про те, щоб небезпечно знову знайшовся якийсь очадливий летун, який ризикував би життям у таких піднебесних пописах. Та вже в кілька місяців після цієї катастрофи — він про себе зна-в нічий „чоловік-птах“.

Той новий очадливий, німецький летун, чи прізвище Кестер, оповів одному французько-му журналістові свої плани. Сума його по-редника зовсім не відрашує Кестера від його постанови. У Німеччині Кестер — це велика відома постать у леготському світі. Він ма-в досі 419 скоків із легкогодом. Також його очадливі акробатичні пописи великою ме-ривеличеську славу. На змонтованому у літа-трапелі виконував Кестер, підчас кожного сво-го очадливого і стрімголовного акробатичного попису.

Про свій план говорить він так:

— Я маю повне довіря до свого лету-Прощу не забувати, що Клемзон постив-скірт тільки тому, що в його апараті трапи-ся дефект. Якби в легкогоді не було тако-го американець був би до сьогодні дивом-своїми пописами і летами. Найближче жур-присвячую підчас своїх скоків із висоти 100 м., щоб мій легкогод якийразем припав. Так, як Клемзон, зробив я собі два крила, адо-че вони різняться тим, що продовжують зго-довжину рамена, так, що розстань крил ста-чином багато більша. Вони відзначені спе-ціальним приладом, який я сам винайшов. Я-бавом буду пописуватися як „чоловік-птах“ і повітрі, як недавно Клемзон. Я глибоко пе-ркований, що колись прийде день, у який ми-почнуть так само літати як і птахи. Якщо ви-вщувати здійсниться, то тоді буду гордім того, що і моїми досвідами я причинив до-того величезного успіху людства.

СНІЖНУ

БІЛИНУ

БІЛЛЯ

запевнить вам мило

„ЦЕНТРОСОЮЗУ“

СВІТОВИЙ РЕКОРД НА ГОЙДАНІ

Очевидно, що такий рекорд міг устати-ти в Америці, хоч цим разом не у Злучених Державах, лиш у Канаді. Англіканська ра-ма калне особливе замишування до гоїданки. Бо му теж мешканці Англії, Злучених Держав на-лизи та Австралії дуже радо перебувають на-ний час у гоїданках і розмовляють з своїм партнером, гоїдаються.

Та замишування до гоїданки перебі-у погоні за рекордами скромний громади-містечка Кіченер в Онтаріо. Він розпочав змагання, чи пак конкурс у гоїданці. Учас-ного конкурсу розложився у якісний мін-дінках, що їх вони мисли змагати. У цей час у постійному русі бешими словами ви-прі рекорд, хто найдовше зможе гоїданку. Як першу нагороду за той дивоглядний рекорд визначили 500 доларів. Коли конкурс за-пригладалося дуже багато людей, досвідче-сутні почали теж закладатися на довший час.

Переможцем вийшов Джо Гарісон, який витримав 55 годин і 15 секунд довший гоїданки. Однак того рекорду не вважали його гоїдак, бо під тиском тіла і від розко-го руху заломився і його мисли тріснули.

ОДИНАЦЯТИЙ ДЕНЬ РОЗПРАВИ.

Після візиту Чайковського суд відчитував низку документів, а далі розправа велася при закритих дверях, бо читали негальні листи та друки, що їх заквествіювали у підсудних під час ревізії.

П. Гордійська-Клармизич не страждала від пошуку у тій центрі музичної культури, яким став Відень від століття, нараземі; із надійної абсолютки Музичного Інституту Лисенка, аросла вона бистро на арілу, рутинізовану, світо-му цілей і завдань артистську, яка під оглядом технічних і вправових засобів може сміло видержати конкуренцію з нашими найбращими чоловіками, все ще дуже нечисленними, представниками нашої піаністичної культури. Головні позитивні прикмети піаністи — це опанований, "дисциплінований" темперамент, різко подмувал-не пам'яттєве зрешовування, при чому спокійність, безпосередність та свобода вислову, серед яких у грі майже зовсім не помічається і зникає фізично-технічна праця та душевно-мистецьке зусилля при відтворенні. Із технічно-мистецьких показмет повинно слід піднести спосібність піаністи у розумінні "великої" динамічної лінії, як і тощю: агогичних та різних кольористичних ефектів, яких твори української фортепіанової модерні так потосбують від виконання.

За приналежність до Організації Українських Націоналістів.

ВЕЛИКИЙ ПОЛІТИЧНИЙ ПРОЦЕС У ЗОЛОЧЕВІ.
ОДИНАЦЯТИЙ ДЕНЬ РОЗПРАВИ.

Цього дня суд далі переслухував свідка Вадима Чайковського, начальника військового підрозділу в Золочеві, який зізнався, що: Підсудний Василь Кухта признався перед ним, що належить до ОУН, а звербував його до Шек, щоб дав йому теж наказ взяти участь у сипанні могили в Крижів.

Підсудний Василь Шинка признався, що його звербував Шинка, якому як провідникові трійки платив вкладки, вивісив жовтоблакитний прапор на даху в Оглядіві, а роковини бою під Крутами та мав брати участь в заповіщеній демонстрації в Радехові.

Після зізнань Чайковського суд відчитував низку документів, а далі розправа гелася при закритих дверях, бо читали нелегальні писемства та друки, що їх заквествіювали у підсудних під час ревізії.

Підсудний Василь Ковалишин признався, що

втягнув його до організації В. Шинка, був у Радехові в часі протикольонізаційної демонстрації і сипав могили.

Підсудний Іван Матераский признався, що разом із Стецем ім творив трійку Шинки, якому платив вкладки, а Радехові не був, могили сипав.

Підсудний Іван Стець признався, що його звербував Шинка, якому як провідникові трійки платив вкладки, вивісив жовтоблакитний прапор на даху в Оглядіві, а роковини бою під Крутами та мав брати участь в заповіщеній демонстрації в Радехові.

Після зізнань Чайковського суд відчитував низку документів, а далі розправа гелася при закритих дверях, бо читали нелегальні писемства та друки, що їх заквествіювали у підсудних під час ревізії.

Чи над'я є мамою дурних.

Я цікавий, хто це пустив цей вираз в обіг? Думав до всіх слівників, енциклопедій, до золотих думок, однак ніде не міг натрапити на відповідь. Спершу підозрівав я в авторстві філософа, однак подумав з них не хотів писатися. Навіть Картезі, батько мінімалізму, не міг сказати: „Сумніваюся у все, але не можу не вірити в те, що я є і сам сумніваюся“. Так сказав Картезі, але що це значить? Це значить, що він утратив надію в людський сумнів, або інакше, що надія також не можна вважати її мамою дурних.

А проте я таки хотів би колись віднайти людину, чи припадком він не уявляв, що саме страх є мамою дурних? Це питання мене крутить мені в голові, бо граю на фортепіано і маю постійну надію, що виграю. Не знаю з ким на що тему висловитися, підставити собі противника і так починатимемо дискусію.

Отже...
Я (до противника) — Чи той, що боїться втратити лос, є мудрий?

Він (м. противник) — Не зовсім.

Я — Ага, не зовсім, але чому, коли візьмо лос?

Він — Бо колиб він мав цілковиту певність, що виграє і боївся купити лос, тоді не мав його назвати мудрим.

Я — Саме про це мені йде. Отже цілковита певність і цілковитий страх зносяться як

плюс А і мінус А. Тому коли нема цілковитої певності, що програв, а заходять математична правдоподібність, що виграє, чи його страх має правильну підставу?

Він — Ясно, що ні.

Я — Значить, що не візьмо йому мати надію на виграш і не загрожує йому небезпека втрати шансової назви мудрия?

Він — Зовсім ясно. Однак візьмо йому мати надію як і страх.

Я — Тому, коли надія може бути також мамою музика, яким візьмо теж не зникатиме страху, так й на це можемо знайти вихід.

Він (з великою увагою) — Я цікавий який?

Я — Зовсім простий. Я купую два лоси, один для мене, другий для тебе. Ти, як мудрець, будеш сумніватися і підтримувати свій філософський страх, а, як звичайна людина, буди надіятися на виграш. Буде це гра подвійна, верта свічки. Однак тут йде ще про сторінку моральну.

Він — Яку?

Я — Коли я виграю, то ціла вигра належить до мене, а що буде, коли ти виграєш, не заплативши за лос?

Він — В тій випадку, згідно з нашою умовою, вигра буде моя.

Я (з тріумфом) — Згода, в тій випадку дозволю тобі на страх, як і на надію.

3 листів до Редакції.

ВІДПОВІДЬ ПОСЛА С. СКРИПНИКА
НА ЗАПИТ ПОСЛА Д-РА С. БАРАНА.

Львів, 6. лютого 1938 р.

До

Шановного Пана Редактора „Діла“

Львів

Ринок 10, П. п.

Величшовний Пане Редакторе!

У зв'язку з запитом, спрямованим до мене послом д-ром Ст. Бараном у його статті „За чистоту і правдолюбство. З приводу промови В. Яворівського“. („Діло“, ч. 4, з 5. 1. 1938 р.), хотів би відповісти й висловити в найближчому випуску Вашого часопису осью мою відповідь:

Питання, що його спрямував до мене п. посол д-р С. Баран, таке: „Чи той виступ прокуратора вілжові п. Скрипника і та що він на це казав?“

Відповідаю, що:

1. Про зміст промови представника прокуратора на розправі, що відбулася 29. XII. 1937 р. в Окружному Суді в Рівному, довідався з „Діла“ за 1938 р., шойно 16. січня, коли вернувся з подорожі за кордон.

2. Що в промові прокуратора знайшлися деякі моменти, які запевнював присутніх на тій розправі, — ніби я і мої товариші, які перебували в Волині, є прихильниками політики та колонізації Волині поляками та ніби ми не поважаємо, зокрема я — змушені не бути довірливі, бо це стверджує у своїй статті д-р Ст. Баран, який нагадує розправу, що в початку свідком, пізніше оборонцем в Яворівці,

2. Річ очевидна, що згадані вище ~~прокуратора~~ ~~в тілі своїй~~ ~~широкий~~ ~~не мають~~ нічого спільного з правдою.

І тому, мажучи що згаданий вище пролічний виступ прокуратора криється мене особисто, як українця і громадянського діяча та підтримує авторитет Суду, як інституту надзвичайної, головною засадою якої повинна бути тільки справедливості та аполітичності, а не використання її в інших цілях, до того ж ~~допомога~~ ~~фальшиву~~ — склав я 1. лютого ц. р. на руки Маршалка Союзу Інтерпелляцію, спрямовану до П. Голови Ради Міністерств і П. Міністра Справедливості.

В Інтерпелляції у спосіб найбільш категоричний я ствердив, що „ніколи, тим більш публічно, не похвалював я політики колонізації і колонізації Волині, бо це було би суперечення з моїм національним сумлінням та присягою, яку я склав як посол Союзу Р. П.“ і прошу Інтерпелюваних мною представників Держави висвітлити причини самого факту та повідомити мене про вишлі у зв'язку з тим розпорядження.

Окрім того свідчу, що політика екстермінації в відношенні до українського населення на мою думку, булаб найбільш шкідливим засобом, що підготувала би головні фундаменти Держави.

При цій нагоді прошу прийняти мою щиру подяку для Шановної Редакції „Діла“, яка, хоч вірити, зручючи на сторінках свого часопису вістку про кривдливий мене закид, бажала цією дорогою довести про них до мого відома і тим самим дати мені можливість оборони.

З поважною пошаною

Степан Скрипник

посол, секретар Союзу Р. П.
генеральний секретар Волинського Українського Об'єднання.

Великий Конкурс Щастя!

ХТО ХОЧЕ МАТИ ЗМОГУ ЗДОБУТИ
МІЛІОН ЗОЛОТИХ
1.000.000 ЗОЛОТИХ

нехай візьме участь в Класовій Лотерії і вибере один або більше з нижче поданих чисел лосів, які дістануть тільки в старій і відомій зі щастя КОЛЕКТУРІ

КОНТОР ВІМІНИ

І. Вольмана

ПЕРЕМІЩЕЛЬ — сиринна пошта 131.

Тягнення вже 17. лютого 1938 р.

Умови участі у великій конкурсній лотерії: Вплата за лос 1/— за 1/5, 2/5, 20— за 1/5, або за 50— за 1/5, або за 1-ої лоси 41-ої лотерії на конто П. К. О. 146 961

ЩАСЛИВІ ЧИСЛА ДО ВИБОРУ:

1099	37531	29001	141871
38843	40016	50740	29002
141872	50735	52428	91060
29003	141873	117299	124852
124870	29004	141874	29005
141875	117248	36795	29006
141876	17566	29007	141877
42168	37895	29008	141878
17560	29009	141879	29010
141880	36793	1096	124856
124841	124857	91026	

РАДИМО НЕ ГЯТИ!

Недільні Просфори.

„ПРОСФОРА“ В КЛЕПАРОВІ.

В неділю 6-го лютого ц. р. в салі читальні „Просвіти“ в Клепарові відбулася спільна „Просфора“. Просфору поблагословив місцевий парох о. Володимир Яценків. Посол д-р Степан Біляк у своїй промові згадав про яхавиний напад у сойні на Митрополита Андрея та піддав думку вислати до Владимира телеграму. Цю думку прийняли з захопленням прийняли і телеграму вислали.

Крім того промовляли ще: дир. Іван Герасимович від Гол. Управ. Рідної Школи, ред. Євген Яворівський, о. А. Каштанюк від Замарстаново, проф. Гриневецкий іменем місцевого Кружка Р. П., п. Федиский від Т-ва „Зоря“, п. Агатон Добрянський від Нар. Організації Українців м. Львова.

Промови перепліталися зі співами хору та грою оркестри „Зорі“ під ор. дир. В. Матюка. На закінчення промовляли ще о. Яценків та д-р Ст. Біляк, після чого прийняли відспівали національний гимн.

Після свята відбулися товариські забави з тацями.

3 концертної салі.

ВЕЧІР УКРАЇНСЬКИХ ФОРТЕПІЯНИХ ТВОРІВ П. Д. ГОРДИНСЬКО-КАРАНОВИЧ.

Наша дівчина добра знайома ще з „Інститутським“ продукцій у Львові, п. Дарія Гордінського. Каранович, після довгого побуту у Відні, де по-важно і постійно продовжувала свої піаністичні студії, загострила пресні до Львова і знайшла на самостійній фортепіанній рециталь, улаштувавши „Союзом Українських Професійних Музик“ у великій салі Муз. Т-ва ім. Лисенка. Рециталь був присвячений виключно творам сучасних українських композиторів, з яких деяка частина виконувалася уперше на концерті, як напр. „Українська Сута“ Барейнського, або „Варіації на тему чумашкої нр. пісні“ Т. Микши.

П. Гордінська-Каранович не стратила жт побуту у тім центрі музичної культури, яким став Відень від століття, надаремне; із надійної абсолютності Музичного Інституту Лисенка зросла вона бистро на зрілу, рутинізовану, свідо-му цілей і завдань артистку, яка під оглядом технічних і виразових засобів може сміло виокре-жати конкуренцію з нашими найкращими чоточеннями, все це дуже нечисленними, представни-ками нашої піаністичної культури. Головні позитивні прикмети піаністки — це опанований, „дистингований“ темперамент, різко підбуква-не пам'ятю зрілості, при чому свідчить, безпосередність та свобода вислову, серед яких у прі майже зовсім не помічається і зливе флі-зично-технічна праця та душевно-мистецьке зу-силья при відтворенні із технічно-мистецьких прикмет головною слід піднести спосібність піаністки в розв'язанні „великої“ динамічної лінії, як і тонких алогічних та різних колоритних ефектів, яких твори української фортепіанної модерні так потребують від виконавця.

моя нібито погодився, але віддав справу поліції, яка арештувала більшовицького агента.

Низький рівень і недостачі. Московська „Правда“ критикує науковий та фаховий рівень соцієльних лікарів і пише, що соцієські медики не доглядають свого знання. Крім того „Правда“ вказує деякі організаційні недостачі шпиталів, підкреслюючи, що навколо шпиталів зборилися більше адміністративною зловрозумом, але ні трохи не дбають про добір лікарського персоналу. Районові шпитали не можуть обслужити хорих. В такому шпиталі є 60 до 70 ліжок на 25 до 40 тисяч людності. За рік через такий шпиталь проходить 3 до 3 і пів тисяч найближчородніших хорих.

Аль Капоне у ліжничі. Відомого американського гангстера Аль Капоне, що відсиджує каторгу у в'язниці, перевезли до в'язничної ліжничі у залізні Сан Франціско. Влада не хоче платити причини, чому Аль Капоне у ліжничі, каже тільки, що він під обсервацією. З інших сторін повідомляють, що Аль Капоне має прогресивний параліч.

Пожежа в пиліровій фабриці. У Празі, на передмісті Жіжков, вибухла пожежа у паперовій фабриці. Не вважаючи на енергійний рятунок вогню не вдалося загасити. Втрати переходять суму 3 мільйон корон.

Ідеологічна контрола в Японії. На запит парламенту, чи уряд думає завести у Японії внутрішню систему, яка є в Німеччині та Італії, міністр внутрішніх справ, адмірал Суєтсугу заявив, що він не є прихильником фашизму, але він змір завести ідеологічну контролу, що дасть йому змогу побороти теперішні труднощі.

Цікаві фільми. На таку назву заслуговує рюсуні фільми, яку вивітають саме тепер в кінотеатрах. Опікани, Адріа, Химера і Гражина. Ці фільми пропонують емоції і естетику афекти показувачі і грайфрунці. Фільми в гарних волях, а милою музикою, які мають глибоку і дотепну акцію та які мають своє рекламне задання. Ці фільми варто побачити. Колиб було більше на екранах такі ці такі мистецтвенні рекламні фільми, не було б зарплати на одноманітність і погані асоціативні режисери.

Два похорони.

Минулого тижня бачив Львів два більш, менш різні похорони: умерло двох визначних людей; один — то д-р Адріан Копистянський, професор Академічної Гімназії, другий — то Денис Банах, управитель всеукраїнської школи в селі Глуховичі пов. Львів.

Оба вони, в силу свого покликання, виховані нашого українського нарібку, нашого національного майбутнього покоління. Оба вони працювали для того народу, з якого виїхали, до українського народу в Галичині. Різниця між ними між собою лише своїми політичними поглядами, бо д-р А. Копистянський загинув себе до москвофільства, зате Денис Банах був українцем без застережень. Та власне ця різниця політичних поглядів цих обох покійників була дуже помітна в днях їх похоронів.

Обох їх (хоч не одного дня) хоронили з української критики, а саме д-ра А. Копистянського 1-го лютого, а Д. Банаха 3. лютого похоронили.

На похорон пок. д-ра Копистянського зійшло не лиш майже всі москвофільські недобитки Львова, але видно було також і „делегатів з провінції“ (Ті останні, здається, взяли певну участь у похороні, бо вони приїхали до Львова власне на бал „Общ Русскихъ“, що був назначений на 1. лютого ц. р. — цього дня ввечерю відбувся). Але, що ж д-р А. Копистянський умів якось погодити свої погляди з поглядами українців, а в останній момент емоціонував виразно до українців, хоча й не так, як акція до об'єднання українців і поляків, яке твориться у Львові, — то не знаю, що на його похороні попри дирекцію „Общ Русскихъ“ Мори і молоді обох наших гімназій, що також чимало львівського українського інтелігентства. Розуміється, що пок. д-ра А. Копистянського ж свого директора і домашнього вчителя відправляли також і вихованці Народного Дому в таємці.

Похорон д-ра А. Копистянського виворинув майже москвофільські недобитки для української міфистики. Ото тих кілька ледви кланяючись москвофільським „обществам“ демонстраційно поклали до своїх віниць московської триколірної шафки, що вивисило загальний нісмак. Похорон у Львові злизувався питали один одного: „Куди бою?“ Там навіть рідний брат по-

ВІДГУКИ ДНЯ.

Злоупотреблен є.

Шкільні плебісцити для українців — річ не нова. Видумав їх у Галичині Грабський, а цього року переводили на Закарпатті такий плебісцит чехи Різанця між тими плебісцитами така, що тут ішло про анкладову мову, там про мову підручників матірної мови. В Галичині дійшло до того, що Грабський сам шів жалув свого проєкту, бо він дав протилежні наслідки, а на Закарпатті дасть Бог, дійде ще до ліпшого, як уже дійшло.

А дійшло там до неймовірного „злоупотребленія“ через „іскаженіє русского языка“ скаженими мазепинськими, що незначать звідки наслідки у тім від віків російським закутку.

На щастя для общерусской ідеї є ще на Закарпатті люди, що мужно і твердо стоять на сторожі великої справи, маючи до цього покликання і знання, час і папір.

Як відомо, на Закарпатті відбувся шкільний плебісцит на тему: якої хочете в школах мови — української, чи нашої, русскої? Багато місцевостей казало: „нашої“, багато казало „руської“, а інспектори (і так далі вгору!) сказали: „значить: русскої!“ І... заводи в багатьох місцевостях — російщину.

Було з цього приводу багато восторженія в твердорусских писаннях від „Русской Народной Газети“ до „Русского Народного Голосу“, а тепер счинився великий воля по причині „злоупотребленія в проізношеніі русскихъ словъ провокативними українськими гайдамаками“.

Річ у тім, що ці гайдамаки почали немилосердно калічити російську мову, вимовляючи

слова так, як їх не пишеться, і зробили з російської мови якусь „англичащину“. Коли у школу, захоплену мазепинцем, прийшов наказ, що матірня мова учеників є російська, то один з другим гайдамака почав викручувати губи, „акати“, „акати“ і „гекати“, як цього ще ніхто на „великой русской родине“ не чув і не бачив.

Та це не пройшло безмисльно. Заштитники рускості втарили, хто в дзвін, хто в клепало, і пішов гомін по всьому світу та такий, що серце кожного історика аж підскочило з радості. Було про що писати для грядучих поколінь на славу світлич унів русского Закарпаття.

Бо прошу! Мазепинці, не вважаючи на дієвість, почали вимовляти, ба що гірше: вчити дітей вимовляти „господин“ як „гаспадин“, „орел“ як „аріол“, „ліс“ як „лес“, „літи“ як „леті“. Навіть таке старе, наше, рідне руске слово „вода“ переміняли на „вада“. І як ще тут не протестувати проти злоупотребленія?

Тому зовсім славно обурюється російський знал Уга чи іншої Латірки, що не є „іскаженіє проізношенія“, і що „такое злоупотребленіє“ мусить довести до зломовищення по какому то перекрученному діалекту, убогій дітей, що „господин“ по русски „гаспадин“, „орел“ — „аріол“ і т. д.

Російські патріоти Закарпаття! Ура! Ура! Слава вам од рода в род за наше тверде становище до чистоти русского языка. Не дайте гайдамакам, автохтонним і зайзичним, калічити таку вашу любован „русскую річ“. Одно, що мене потішає, а вам повинно дати надію на краще: є слова, яких ніякий гайдамака не перекрутить, бо нема куди.

Наприклад слово: „мамути“...

Галактіон Чіпка.

Театри.

Великий Театр:

Четвер 10. II. год. 7.30 „Палач“, „Намалерія рюсінська“ оп.

Пятниця 11. II. год. 7.30 „Старосвітська історія“. Для молоді адоводелле.

Театр Рімнородностей:

Четвер 10. II. год. 7.30 „В перфумері“, Пятниця 11. II. год. 7.30 „Дімок з карт“.

Український Народний Театр ім. М. Садовського.

Львів (сала Колісею, Совієтська 28).

15. II. год. 8.30 попол. „Гетьман Полуботок“. Історична пьеса на 3 дії О. Барвінського. Звичайні ціни.

15. II. год. 8. веч. „Пісня Веселки“. Народна пьеса з лемківського життя на 3 дії Луковичевка. У III. дії обряд лемківського весілля.

Український Нар. Театр ім. І. Тобілевича.

ДОБРОМИЛЬ:

10. II. Пропос Мері Доган.

11. II. Добуш.

8 Добромилі іде театр до От. Самбо-ра і Турки.

К І Н А.

АПОЛЬО: „Діагн з темпераментом“ (Анна Ондра).

АТЛАНТИК: „Правдива брешня Нині Петровни“.

ВАНДІА: „Криміні перл“, „Смерть чина з джунглі“.

ГРАЖИНА: „Знахар“.

ВВРОПА: „Погорджувана“.

КАСІНО: „Роберт і Вертран або Два злодії“ (комедія).

КОПЕРНИК: „Історія одної ноти“ з Шарлем Вое.

МАРУСЕНЬКА: „Лабун“.

МЕТРО: „Сем Долочор“: „Опер на промис“.

МІРАЖ: „П обороні“ з Фліпом і Фліпом“.

МУЗА: „Колі пайте буює“.

ПАКС: „У тіні савітної сосни“.

ПАЛАС: „П першій бал“ (Гарі Ваар).

РАЯ: „Я збрехала“.

РІДЬБТО: „Іх ето, вона одна“.

СВІТ: „Пат і Патахон з раз“; „Тіні мистецтва“.

СТИЛЕВЕ: „Коронівський вінок“ і ревіл.

ТОН: „За тучі вили“; „На Діломльським Остріві“ з Варларом Вахотером.

УТІХА: „Ніх перад битвою“ і ревіл.

ХИМЕРА: „Скитальні пісноті“.

Спортові новинки.

Мистецтва чеської Деривної Ліги у весняній рунді починаються вже в неділю 13. ц. м. Мистецтва деяких двайш починаються також у люті, деяких аж у березні.

Листування Редакції.

В. Січ, Прага. Ніякої подяки ми не дістали.

Примігдний.

Перший раз у Львові.
— Сала Театру Річницюродностей —
Дня рідного міста. — Початок в 4 попол.

— Львівська хроніка. У міському потребни-
на Висоці Замку знайшли тіло 49-літнього
міського урядовця з Комарна, Адама Кіселя,
— повісився з нуджі. Тіло віддалили до Ін-
ституту Судової Медицини. — Наслідком утр

— Большенники перебували шпигувати в Афганістані, У Фінляндії викрали літак бомбардувальників, що намагалися перебрати в Швеції до шпигувальської роботи. Один такий шведський висланик працює в Афганістані, розповідає, що живе у Сопітах, робить там менше, а в тих листах були поручення від даниця. Здобувши таким чином довіру, він листів запропонував Нурієвичу зробити послуги, чим він може викрасти літак, розповідає, що живе у Сопітах, робить там менше.

Присылайте перед